

Bruxelles, 31 octombrie 2019
(OR. en)

13634/19

Dosare interinstituționale:
2018/0176(CNS)
2018/0181(CNS)

FISC 420
ECOFIN 958

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. ant.:	13331/19 FISC 403 ECOFIN 914
Subiect:	Propunere de directivă a Consiliului de stabilire a regimului general al accizelor (reformare) Propunere de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 389/2012 privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor în ceea ce privește conținutul registrului electronic – Acord politic

1. La 25 mai 2018, Comisia a adoptat o propunere de directivă a Consiliului de stabilire a regimului general al accizelor¹. Propunerea a fost însoțită de propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 389/2012 privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor în ceea ce privește conținutul registrului electronic².
2. Obiectivul propunerilor este alinierea procedurilor UE privind accizele și a celor vamale, îmbunătățirea clarității deplasărilor în interiorul UE ale produselor accizabile care au fost eliberate pentru consum și reducerea sarcinilor administrative și juridice pentru întreprinderile mici. Propunerile includ o serie de măsuri de optimizare și simplificare a proceselor care vizează interacțiunea la export și la import a produselor accizabile, interacțiunea dintre întreprinderi și situațiile excepționale.

¹ Doc. 9571/18 FISC 239 ECOFIN 547 IA 165 + ADD 1-3.

² Doc. 9568/18 FISC 237 ECOFIN 544.

3. Comitetul Economic și Social și-a formulat avizul la 17 octombrie 2018³. Parlamentul European și-a dat avizele cu privire la propunerile de directivă a Consiliului și de regulament al Consiliului la 27 martie 2019⁴ și, respectiv, la 3 octombrie 2018⁵.
4. Consiliul (ECOFIN) a discutat propunerea de directivă a Consiliului la 12 martie 2019 și la 17 mai 2019. Clarificările suplimentare ale textului solicitate în cadrul Consiliului din luna mai sunt reflectate în textul directivei. Comitetul Reprezentanților Permanenți din 30 octombrie 2019 a confirmat că toate delegațiile sunt în măsură să sprijine textele de compromis ale ambelor propuneri. O delegație menține în continuare o rezervă.
5. Comisia a formulat o declarație care figurează în anexa II, urmând ca aceasta să fie consemnată în procesul-verbal al Consiliului.
6. Prin urmare, Consiliul (ECOFIN) este invitat să ajungă la un acord politic cu privire la textele propunerilor, astfel cum figurează în anexa I la prezenta notă, în cadrul reuniunii sale din 8 noiembrie 2019.

³ JO C 62, 5.2.2019, p. 108.

⁴ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0296_RO.html

⁵ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2018-0368_RO.html

PROIECT DE

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de stabilire a regimului general al accizelor (reformare)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Directiva 2008/118/CE a Consiliului¹ a fost modificată în mod substanțial de mai multe ori. Întrucât se impun noi modificări, este necesar, din motive de claritate, să se procedeze la reformarea respectivei directive.
- (2) Condițiile privind perceperea accizelor pentru produsele reglementate de Directiva 2008/118/CE trebuie să rămână armonizate, pentru a se garanta buna funcționare a pieței interne.
- (3) Ar trebui să se precizeze căror produse accizabile li se aplică această directivă și să se facă trimitere în acest scop la Directiva 2011/64/UE a Consiliului², la Directiva 92/83/CEE a Consiliului³, la Directiva 92/84/CEE a Consiliului⁴ și la Directiva 2003/96/CE a Consiliului⁵.
- (4) Produsele accizabile pot face obiectul altor impozite indirecte pentru scopuri specifice. Cu toate acestea, în astfel de cazuri, pentru a nu se periclita efectul util al normelor Uniunii privind impozitele indirecte, statele membre ar trebui să respecte anumite elemente esențiale ale normelor în cauză.
- (5) Pentru a se garanta libera circulație, impozitarea produselor, altele decât produsele accizabile, nu ar trebui să conducă la formalități legate de trecerea frontierei.
- (6) Este necesar să se asigure aplicarea unor formalități la deplasarea unor produse accizabile între teritorii care sunt definite ca făcând parte din teritoriul vamal al Uniunii, dar care sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive și teritorii incluse în domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (7) Dat fiind faptul că, pentru buna funcționare a pieței interne, rămâne necesar ca atât conceptul, cât și condițiile de exigibilitate a accizelor să fie aceleași în toate statele membre, este necesar să se clarifice la nivelul Uniunii în ce moment sunt eliberate pentru consum produsele accizabile și cui îi revine obligația de a plăti acciza.
- (8) Dat fiind că acciza este o taxă de consum aplicabilă mărfurilor, ea nu ar trebui să fie percepută pentru produsele accizabile care, în anumite condiții, au fost distruse în totalitate sau pierdute în mod iremediabil.

¹ Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO L 9, 14.1.2009, p. 12).

² Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (JO L 176, 5.7.2011, p. 24).

³ Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice (JO L 316, 31.10.1992, p. 21).

⁴ Directiva 92/84/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea ratelor accizelor la alcool și băuturi alcoolice (JO L 316, 31.10.1992, p. 29).

⁵ Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51).

- (9) În plus față de distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a mărfurilor, se pot înregistra pierderi parțiale din cauza naturii mărfurilor. Cu excepția unor circumstanțe justificate în mod corespunzător, nu ar trebui să se perceapă nicio taxă pentru respectivele pierderi parțiale, în măsura în care acestea nu depășesc pragurile comune prestabilite ale pierderilor parțiale.
- (9a) În cazul unui exces neintenționat de mărfuri descoperite în cursul unei deplasări în regim suspensiv de accize, statele membre ar trebui să poată permite introducerea mărfurilor în exces într-un antrepozit fiscal în regim suspensiv de accize.
- (10) Pentru a se asigura o abordare uniformă la nivelul întregii Uniuni a pierderilor parțiale, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește stabilirea respectivelor praguri comune ale pierderilor parțiale. Atunci când stabilește aceste praguri ale pierderilor parțiale, Comisia ar trebui să țină seama în special de aspectele legate de caracteristicile fizice și chimice ale produselor [cum ar fi natura produselor accizabile, în special a produselor energetice (volatilitatea), temperatura ambiantă în timpul deplasării, distanța de deplasare sau timpul consumat în timpul deplasării]. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁶. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (11) Modalitățile de percepere și de restituire a taxelor au un impact asupra bunei funcționări a pieței interne și, prin urmare, ar trebui să se bazeze pe criterii nediscriminatorii.
- (12) În cazul apariției unei nereguli pe parcursul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize, accizele ar trebui să fie datorate în statul membru pe teritoriul căruia a fost comisă neregula care a dus la eliberarea pentru consum sau, în cazul în care nu este posibil să se determine pe teritoriul căruia stat membru a fost comisă neregula, plata accizei ar trebui să aibă loc în statul membru în care a fost identificată neregula respectivă. În cazul în care produse accizabile nu ajung la destinație fără să fi fost constatate nereguli, ar trebui să se considere că neregula a fost comisă în statul membru de expediție a produselor.
- (13) Pe lângă cazurile de restituire prevăzute în prezenta directivă, statele membre ar trebui, în cazul în care obiectivul prezentei directive impune acest lucru, să restituie accizele plătite pentru produsele accizabile eliberate pentru consum.

⁶ Acord interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016 (JO L 123, 12.5.2016, p. 1).

- (14) Este necesar ca normele și condițiile privind livrările care sunt scutite de la plata accizelor să rămână armonizate. Pentru livrările scutite de la plata accizelor către organizații care sunt situate în alte state membre, ar trebui să se utilizeze un certificat de scutire.
- (15) Pentru a asigura condiții uniforme în ceea ce privește modelul de certificat de scutire, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivă competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁷.
- (16) Ar trebui să se stabilească în mod clar situațiile în care sunt permise vânzările de produse fără taxe călătorilor care părăsesc teritoriul Uniunii, pentru a se evita fraudă și abuzul. Dat fiind că persoanele care călătoresc pe căi terestre se pot deplasa mai frecvent și mai liber comparativ cu persoanele care călătoresc pe cale maritimă sau aeriană, riscul de nerespectare de către călător a importurilor autorizate în regim de scutire de taxe și, în consecință, sarcina de control a autorităților sporesc semnificativ în cazul călătorilor pe căi terestre. Prin urmare, ar trebui să nu se permită vânzări scutite de accize la frontierele terestre.
- (17) Dat fiind că trebuie să se realizeze controale la unitățile de producție și de depozitare pentru a se asigura perceperea taxelor, în scopul facilitării acestor controale este necesar să se mențină un sistem de antrepozite, supuse autorizării de către autoritățile competente. Ar trebui să se înțeleagă că deținerea sau depozitarea produselor accizabile implică a fi fizic în posesia acestor produse.
- (18) Este necesar, de asemenea, să se stabilească cerințe care trebuie îndeplinite de antrepozitarii autorizați, precum și de agenții economici care nu au statut de antrepozitar autorizat.
- (19) Ar trebui ca, înainte de eliberarea pentru consum a produselor accizabile, acestea să se poată deplasa în cadrul Uniunii în regim suspensiv de accize, de la un antrepozit fiscal către diverse destinații, în special către un alt antrepozit fiscal, dar, de asemenea, și către locații echivalente, în sensul prezentei directive.
- (20) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize ar trebui, de asemenea, să fie permisă de la locul de import către aceste destinații și, prin urmare, ar trebui adoptate dispoziții cu privire la statutul persoanei autorizate să expedieze, dar nu să depoziteze, produsele de la locul de import în cauză.
- (20a) Pentru a asigura aplicarea corectă a dispoziției privind încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize, este necesar să se clarifice faptul că deplasarea se încheie în momentul în care destinatarul este în măsură să știe cu exactitate ce cantitate de produse a primit efectiv. Descărcarea și înscrierea în registrul contabil pot fi utilizate ca dovadă a încheierii deplasării.

⁷ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (21) Pentru a se permite utilizarea regimului de tranzit extern în urma regimului de export, biroul vamal de ieșire ar trebui să devină o destinație posibilă a unei deplasări în regim suspensiv de accize. Ar trebui să se specifice momentul în care se încheie regimul suspensiv de accize în acest caz. Ar trebui să se precizeze că autoritățile competente din statul membru de export ar trebui să întocmească raportul de export pe baza confirmării de ieșire pe care o trimite biroul vamal de ieșire biroului vamal de export la începutul regimului de tranzit extern. Pentru ca regimul de tranzit extern să poată prelua responsabilitățile pentru produsele accizabile în temeiul prezentei directive, s-a modificat articolul 189 din Regulamentul (UE) nr. 2015/2446 prin Regulamentul delegat (UE) 2018/1063 al Comisiei⁸. În consecință, produsele accizabile ale Uniunii ar trebui, de asemenea, să poată fi plasate sub regimul de tranzit extern.
- (22) Pentru ca autoritățile competente să poată asigura concordanța între documentul administrativ electronic și declarația vamală la import atunci când produsele accizabile puse în liberă circulație sunt deplasate de la locul importului în regim suspensiv de accize, informațiile referitoare la expeditor și la destinatar și o dovadă că produsele importate vor fi expediate din statul membru de import către un alt stat membru ar trebui să fie furnizate de către persoana care declară produsele accizabile pentru import (denumită în continuare „declarant”) autorităților competente din statul membru de import.
- (23) Pentru a se garanta plata accizelor în caz de nedescărcare a deplasării produselor accizabile, statele membre ar trebui să solicite o garanție, care ar trebui depusă de către antrepozitarul autorizat expeditor sau de către expeditorul înregistrat sau, cu acordul statului membru de expediție, de către o altă persoană implicată în deplasarea în cauză, în condițiile stabilite de statele membre.
- (24) Mai multe state membre acordă deja o scutire de garanție pentru deplasarea produselor energetice prin conducte fixe deoarece acest tip de deplasare prezintă un risc fiscal foarte mic. Pentru a armoniza cerințele referitoare la furnizarea unei garanții în astfel de cazuri, este oportun să se scutească, în toate statele membre, deplasările de produse energetice prin conducte fixe de obligația de furnizare a unei garanții.
- (25) Pentru a se asigura îndeplinirea rapidă a formalităților necesare și pentru a înlesni supravegherea deplasărilor de produse accizabile care circulă în regim suspensiv de accize, ar trebui să se utilizeze sistemul informatizat instituit prin Decizia nr. 1152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁹ pentru schimbul documentelor administrative electronice între persoanele și autoritățile competente în cauză.

⁸ Regulamentul delegat (UE) 2018/1063 al Comisiei din 16 mai 2018 de modificare și de rectificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO L 192, 30.7.2018, p. 1).

⁹ Decizia nr. 1152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulației și a controlului produselor supuse accizelor (JO L 162, 1.7.2003, p. 5).

- (26) Pentru a se garanta că documentele utilizate în contextul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize sunt ușor de înțeles în toate statele membre și că pot fi prelucrate prin sistemul informatizat instituit prin Decizia (UE) nr. 1152/2003/CE, inclusiv atunci când sistemul informatizat nu este disponibil, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește stabilirea structurii și a conținutului documentelor respective.
- (27) Ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a se asigura condiții uniforme de întocmire, prezentare și transmitere a documentelor utilizate în contextul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize, inclusiv atunci când sistemul informatizat nu este disponibil. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (28) Este necesar să se stabilească procedura prin care agenții economici aduc la cunoștința autorităților competente ale statelor membre expedierea și destinația trimiterilor de produse accizabile. Trebuie să se țină seama în mod corespunzător de situația anumitor destinatari care nu sunt conectați la sistemul informatizat, dar care ar putea primi produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize.
- (29) Pentru a garanta buna funcționare a normelor privind deplasarea în regim suspensiv de accize, este necesar să se clarifice condițiile de începere și de încheiere a deplasării, precum și descărcarea de responsabilitate.
- (30) Pentru ca autoritățile competente să poată asigura concordanța între documentul administrativ electronic și declarația vamală de export atunci când produsele accizabile sunt deplasate în regim suspensiv de accize înainte de a fi scoase de pe teritoriul Uniunii, persoana care declară produsele accizabile pentru export (denumită în continuare „declarantul”) ar trebui să comunice autorităților competente din statul membru de export codul de referință administrativ unic.
- (31) Pentru ca statul membru de expediție să poată lua măsurile adecvate, autoritatea competentă din statul membru de export ar trebui să informeze autoritatea competentă din statul membru de expediție cu privire la orice nereguli comise în timpul exportului sau cu privire la faptul că produsele nu mai urmează să fie scoase de pe teritoriul Uniunii.

- (32) Pentru ca expeditorul să poată atribui o nouă destinație produselor accizabile, statul membru de expediție ar trebui să informeze expeditorul că produsele respective nu mai urmează să fie scoase de pe teritoriul Uniunii.
- (33) Pentru a spori posibilitatea de a efectua controale în cursul unei deplasări de produse accizabile, persoana care însoțește produsele accizabile sau, în cazurile în care nu există o persoană însoțitoare, transportatorul ar trebui să poată prezenta codul de referință administrativ unic, sub orice formă, autorităților competente pentru a le permite să extragă detaliile referitoare la produsele accizabile.
- (34) Este necesar să se determine procedurile care trebuie utilizate în caz de indisponibilitate a sistemului informatizat.
- (35) Pentru a alinia procedurile prevăzute în prezenta directivă la procedurile vamale și pentru a simplifica recunoașterea dovezilor alternative ale ieșirii în statul membru de expediție, ar trebui întocmită o listă minimă de dovezi alternative standard ale ieșirii care demonstrează că mărfurile au fost scoase de pe teritoriul Uniunii.
- (36) Statelor membre ar trebui să li se permită să prevadă o procedură specială pentru deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize care se desfășoară integral în interiorul teritoriului propriu sau să încheie acorduri bilaterale sau multilaterale cu alte state membre, pentru simplificare. Statele membre care nu sunt părți la acorduri bilaterale sau multilaterale nu ar trebui să fie obligate să accepte proceduri speciale încheiate în temeiul unui astfel de acord.
- (37) Ar trebui să se clarifice, fără a modifica structura generală, normele de impunere și normele procedurale cu privire la deplasarea produselor pentru care accizele au fost deja plătite într-un stat membru.
- (38) În cazul în care produsele accizabile sunt achiziționate de persoane particulare pentru uz propriu și sunt transportate de acestea de pe teritoriul unui stat membru către teritoriul unui alt stat membru, accizele ar trebui achitate în statul membru în care se achiziționează produsele accizabile, conform principiului care reglementează piața internă.
- (38a) Nivelurile accizelor pentru produsele din tutun și băuturile alcoolice aplicate de statele membre variază în funcție de o serie de factori, cum ar fi politica fiscală și cea privind sănătatea publică, iar aceste diferențe sunt semnificative în unele cazuri. În acest context, statele membre ar trebui să fie în măsură să limiteze riscurile care favorizează fraudă, evaziunea sau abuzul în domeniul fiscal, amenințând sau subminând politica publică sau protecția sănătății și a vieții oamenilor. Prin urmare, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a lua măsuri adecvate și proporționale care să le permită să stabilească dacă produsele accizabile transportate de pe teritoriul unui stat membru către teritoriul unui alt stat membru de către o persoană particulară au fost achiziționate de către persoana particulară în cauză pentru uz propriu.
- (39) În cazurile în care, după eliberarea pentru consum într-un stat membru, produsele accizabile sunt livrate în scopuri comerciale în alt stat membru, este necesar să se stabilească faptul că accizele sunt datorate în al doilea stat membru. În acest sens, este necesară în special definirea conceptului de „livrat în scopuri comerciale”.

- (40) Sistemul informatizat utilizat în prezent pentru deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize ar trebui extins la deplasarea produselor accizabile care au fost eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru și sunt deplasate către teritoriul unui alt stat membru pentru a fi livrate acolo în scopuri comerciale. Utilizarea acestui sistem informatizat va simplifica monitorizarea unor astfel de deplasări și va asigura buna funcționare a pieței interne.
- (41) În cazul în care produsele accizabile sunt eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru și sunt deplasate către teritoriul unui alt stat membru pentru a fi livrate acolo în scopuri comerciale, este necesar să se clarifice cui îi revine obligația de a plăti acciza și care este momentul în care este exigibilă acciza.
- (42) Pentru a se evita investițiile inutile, în vederea informatizării deplasării produselor accizabile care sunt eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru și sunt deplasate către teritoriul unui alt stat membru pentru a fi livrate acolo în scopuri comerciale, ar trebui să se reutilizeze cât mai multe dintre dispozițiile existente pentru deplasările în regim suspensiv de accize. În acest scop și pentru a facilita astfel de deplasări, dispozițiile privind garanția pentru respectivele deplasări ar trebui aliniate la dispozițiile privind garanția pentru deplasările în regim suspensiv de accize, pentru a lărgi posibilitățile de alegere a garanțiilor.
- (43) Pentru a facilita înregistrarea actuală a agenților economici vizați de regimul suspensiv de accize este necesar să se acorde unui antrepozit fiscal și unui expeditor înregistrat posibilitatea ca, după ce a înștiințat autoritățile competente din statul membru de expediție, să acționeze drept expeditor certificat pentru produsele accizabile care sunt eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru și sunt deplasate către teritoriul unui alt stat membru pentru a fi livrate acolo în scopuri comerciale. În același timp, ar trebui ca un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat să poată acționa drept destinatar certificat pentru respectivele produse accizabile.
- (44) Este necesar să se determine procedurile care trebuie folosite atunci când sistemul informatizat nu este disponibil și trebuie să se utilizeze un document de rezervă.
- (44a) Statelor membre ar trebui să li se permită să prevadă o procedură specială pentru deplasarea produselor accizabile care au fost eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru și sunt deplasate către teritoriul unui alt stat membru pentru a fi livrate acolo în scopuri comerciale pe baza unor acorduri bilaterale sau multilaterale cu alte state membre, pentru simplificare. Statele membre care nu sunt părți la acorduri bilaterale sau multilaterale nu ar trebui să fie obligate să accepte proceduri speciale încheiate în temeiul unui astfel de acord.
- (45) Pentru a garanta că documentele folosite în contextul deplasării produselor accizabile avute în vedere pentru a fi livrate în scopuri comerciale sunt ușor de înțeles în toate statele membre și că pot fi prelucrate prin sistemul informatizat instituit prin Decizia nr. 1152/2003/CE, inclusiv atunci când sistemul informatizat nu este disponibil, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește stabilirea structurii și a conținutului documentelor respective.

- (46) Ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a se asigura condiții uniforme de întocmire, prezentare și transmitere a documentelor utilizate în contextul deplasării produselor accizabile avute în vedere pentru a fi livrate în scopuri comerciale, inclusiv atunci când sistemul informatizat nu este disponibil. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (47) În cazul în care produsele accizabile sunt achiziționate de persoane care nu acționează în calitate de antrepozitari autorizați sau destinatari înregistrați și care nu exercită o activitate economică independentă și respectivele produse sunt expediate sau transportate de către un expeditor care desfășoară o activitate economică independentă sau care expediază sau transportă produsele în nume propriu, accizele ar trebui achitate în statul membru de destinație. Este necesară stabilirea unei proceduri care să fie urmată de expeditor pentru plata accizei. Pentru a se asigura plata în statul membru de destinație, expeditorul sau reprezentantul său fiscal ar trebui să se înregistreze și să garanteze plata accizelor la biroul competent desemnat în mod expres în condițiile stabilite de statul membru de destinație. Pentru a facilita aceste formalități, expeditorul ar trebui să poată alege dacă recurge la un reprezentant fiscal pentru a se conforma cerințelor de înregistrare și de plată a garanției. În cazul în care nici expeditorul, nici reprezentantul fiscal nu îndeplinește aceste cerințe, destinatarul ar trebui să fie obligat la plata accizelor în statul membru de destinație.
- (48) Pentru evitarea conflictelor de interese între statele membre și dubla impunere în cazul în care produsele accizabile deja eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru se deplasează pe teritoriul Uniunii, este necesar să se stabilească dispoziții pentru situațiile în care, după eliberarea pentru consum, produsele accizabile fac obiectul unor nereguli.
- (49) Statele membre ar trebui să poată dispune ca produsele eliberate pentru consum să poarte marcaje fiscale sau marcaje naționale de identificare. Utilizarea respectivelor marcaje nu ar trebui însă să obstrucționeze în niciun fel schimburile comerciale în interiorul Uniunii. Deoarece utilizarea respectivelor marcaje nu trebuie să genereze o dublă impunere, ar trebui să se clarifice faptul că orice sumă plătită sau depusă ca garanție pentru obținerea unor astfel de marcaje urmează să fie restituită, remisă sau eliberată de către statul membru care a emis marcajele, în cazul în care accizele au devenit exigibile și au fost percepute în alt stat membru. Cu toate acestea, pentru a evita abuzurile, statele membre care au emis marcajele ar trebui să aibă posibilitatea de a condiționa restituirea, remiterea sau eliberarea de prezentarea dovezii că acestea au fost retrase sau distruse.
- (50) Aplicarea cerințelor normale privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile ar putea genera costuri administrative disproporționate pentru micii producători de vin. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată scuti acești producători de obligația îndeplinirii anumitor cerințe.
- (51) Ar trebui să se țină seama de faptul că, în ceea ce privește produsele accizabile utilizate pentru aprovizionarea navelor și a aeronavelor, până în prezent nu s-a găsit nicio abordare comună satisfăcătoare.

- (52) În ceea ce privește produsele accizabile utilizate pentru construcția și întreținerea podurilor transfrontaliere între statele membre, statelor membre respective ar trebui să li se permită să adopte măsuri care derogă de la normele și procedurile obișnuite care se aplică produselor accizabile care circulă de pe teritoriul unui stat membru către teritoriul unui alt stat membru, pentru a reduce sarcina administrativă.
- (53) Pentru a prevedea o perioadă de adaptare la sistemul informatizat de monitorizare a circulației produselor accizabile, statele membre ar trebui să poată beneficia de o perioadă de tranziție pe durata căreia aceste deplasări pot fi desfășurate în continuare sub rezerva îndeplinirii formalităților stabilite prin Directiva 2008/118/CE.
- (54) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume asigurarea unor proceduri comune cu privire la anumite aspecte legate de accize, nu poate fi realizat suficient de către statele membre, ci, având în vedere amploarea și efectele sale, poate să fie realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este stabilit la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivului menționat.
- (55) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui limitată la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond față de directivele anterioare. Transpunerea dispozițiilor care nu au făcut obiectul unor modificări se efectuează în temeiul directivelor anterioare.
- (56) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și data de aplicare a directivelor menționate în anexa I partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

1. Prezenta directivă stabilește un regim general pentru accizele percepute, direct sau indirect, consumului următoarelor produse („produse accizabile”):
 - (a) produsele energetice și electricitatea reglementate de Directiva 2003/96/CE;
 - (b) alcoolul și băuturile alcoolice reglementate de Directivele 92/83/CEE și 92/84/CEE;
 - (c) tutunul prelucrat reglementat de Directiva 2011/64/UE.
2. Statele membre pot aplica produselor accizabile taxe indirecte suplimentare, în anumite scopuri, cu condiția ca taxele în cauză să fie conforme cu normele Uniunii de impunere aplicabile accizelor sau taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește calcularea bazei de impozitare, calcularea taxei, exigibilitatea și monitorizarea taxei, aceste norme neincluzând dispozițiile referitoare la scutiri.
3. Statele membre pot percepe taxe asupra:
 - (a) altor produse decât produsele accizabile;
 - (b) prestărilor de servicii, inclusiv celor legate de produsele accizabile, care nu pot fi caracterizate ca impozite pe cifra de afaceri.

Cu toate acestea, perceperea unor asemenea taxe nu poate genera, în cadrul schimburilor comerciale dintre statele membre, formalități legate de trecerea frontierei.

Articolul 2

Aplicarea Codului vamal al Uniunii în cazul produselor accizabile

1. Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale ale Uniunii cu privire la intrarea produselor pe teritoriul vamal al Uniunii se aplică *mutatis mutandis* intrării pe teritoriul Uniunii a produselor accizabile care provin din unul dintre teritoriile menționate la articolul 4 alineatul (2).

2. Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale ale Uniunii cu privire la ieșirea produselor dinspre teritoriul vamal al Uniunii se aplică *mutatis mutandis* ieșirii de pe teritoriul Uniunii a produselor accizabile care au ca destinație unul dintre teritoriile menționate la articolul 4 alineatul (2).

3. Prin derogare de la alineatele (1) și (2), Finlanda este autorizată, pentru deplasările de produse accizabile între teritoriul acestui stat membru, și teritoriile menționate la articolul 4 alineatul (2) litera (c), să aplice aceleași proceduri ca cele aplicate unor asemenea deplasări pe teritoriul acestui stat membru.

4. Articolele 14-46 nu se aplică în cazul produselor accizabile care au statutul vamal de mărfuri neunionale, astfel cum sunt definite la articolul 5 punctul 24 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁰.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

- (1) „antrepozitar autorizat” înseamnă o persoană fizică sau juridică autorizată de autoritățile competente dintr-un stat membru să producă, să transforme, să dețină, să depoziteze, să primească sau să expedieze produse accizabile în cadrul activității desfășurate de respectiva persoană, în regim suspensiv de accize în cadrul unui antrepozit fiscal;
- (2) „teritoriul unui stat membru” înseamnă teritoriul unui stat membru căruia i se aplică tratatele, în conformitate cu articolele 349 și 355 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, cu excepția teritoriilor terțe;
- (3) „teritoriul Uniunii” înseamnă teritoriile statelor membre;
- (4) „teritorii terțe” înseamnă teritoriile menționate la articolul 4 alineatele (2) și (3);
- (5) „țări terțe” înseamnă orice stat sau teritoriu căruia nu i se aplică tratatele;

¹⁰ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul delegat (UE) 2018/1063 al Comisiei din 16 mai 2018 de modificare și de rectificare a regulamentul delegat (UE) 2015/2446 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO L 192, 30.7.2018, p. 1).

- (6) „regim suspensiv de accize” înseamnă un regim fiscal aplicat producerii, transformării, deținerii, depozitării sau deplasării de produse accizabile prin care accizele sunt suspendate;
- (7) „import” înseamnă punerea în liberă circulație a mărfurilor în conformitate cu articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013. Trimiterile la Regulamentul (UE) nr. 952/2013 din prezenta directivă se consideră trimiteri la Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii¹¹, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2016/2339 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016¹²;
- 7a. „intrare neregulamentară” înseamnă intrarea pe teritoriul Uniunii a unor produse care nu au fost puse în liberă circulație în conformitate cu articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și pentru care a luat naștere o datorie vamală în temeiul articolului 79 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, sau ar fi luat naștere dacă produsele ar fi fost supuse taxelor vamale;
- (8) „destinatar înregistrat” înseamnă o persoană fizică sau juridică autorizată de autoritățile competente din statul membru de destinație să primească, în condițiile stabilite de autoritățile în cauză și în cadrul activității desfășurate de respectiva persoană, produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize de pe teritoriul unui alt stat membru;
- (9) „expeditor înregistrat” înseamnă o persoană fizică sau juridică autorizată de autoritățile competente din statul membru în care are loc importul exclusiv să expedieze produsele accizabile în regim suspensiv de accize în urma punerii în liberă circulație a acestora în conformitate cu articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 în cadrul activității desfășurate de respectiva persoană și în condițiile stabilite de autoritățile în cauză;
- (10) „antrepozit fiscal” înseamnă un loc în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, depozitate, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat în cadrul activității desfășurate de respectiva persoană, sub rezerva anumitor condiții stabilite de autoritățile competente din statul membru în care se află antrepozitul fiscal;

¹¹ JO L 269, 10.10.2013, p. 1.

¹² JO L 354, 23.12.2016, p. 32.

- (11) „expeditor certificat” înseamnă o persoană fizică sau juridică înregistrată la autoritățile competente din statul membru de expediție în scopul de a expedia produse accizabile, în cadrul activității desfășurate de respectiva persoană, care au fost eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru și care sunt apoi deplasate către teritoriul altui stat membru;
- (12) „destinatar certificat” înseamnă o persoană fizică sau juridică înregistrată la autoritățile competente din statul membru de destinație în scopul de a recepționa produse accizabile, în cadrul activității desfășurate de respectiva persoană, care au fost eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru și care sunt apoi deplasate pe teritoriul unui alt stat membru;
- (13) „stat membru de destinație” înseamnă statul membru în care produsele accizabile urmează să fie livrate sau utilizate în conformitate cu dispozițiile prezentei directive;
- (14) „remitere” înseamnă scutirea de la obligația de a plăti accize care nu au fost plătite;
- (15) „restituire” înseamnă restituirea unor accize care au fost plătite.

Articolul 4

Aplicare teritorială

1. Prezenta directivă și Directivele 2003/96/CE, 92/83/CEE, 92/84/CEE și 2011/64/UE se aplică teritoriului Uniunii.
2. Prezenta directivă și Directivele 2003/96/CE, 92/83/CEE, 92/84/CEE și 2011/64/UE nu se aplică următoarelor teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii:
 - (a) Insulele Canare;
 - (b) teritoriile franceze menționate la articolul 349 și la articolul 355 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 - (c) Insulele Åland;
 - (d) Insulele Anglo-Normande (Channel Islands).

3. Prezenta directivă și Directivele 2003/96/CE, 92/83/CEE, 92/84/CEE și 2011/64/UE nu se aplică teritoriilor care intră sub incidența articolului 355 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și nici următoarelor teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii:

- (a) Insula Helgoland;
- (b) teritoriul Büsingen;
- (c) Ceuta;
- (d) Melilla;
- (e) Livigno.

4. Prin intermediul unei declarații, Spania poate notifica aplicabilitatea prezentei directive și a Directivelor 2003/96/CE, 92/83/CEE, 92/84/CEE și 2011/64/UE asupra Insulelor Canare – sub rezerva unor măsuri de adaptare la situația lor de teritorii ultraperiferice – în ceea ce privește toate sau unele dintre produsele accizabile menționate la articolul 1, cu începere din prima zi a celei de a doua luni de la depunerea unei asemenea declarații.

5. Prin intermediul unei declarații, Franța poate notifica aplicabilitatea prezentei directive și a Directivelor 2003/96/CE, 92/83/CEE, 92/84/CEE și 2011/64/UE asupra teritoriilor menționate la alineatul (2) litera (b) – sub rezerva măsurilor de adaptare la ultraperifericitatea lor – în ceea ce privește toate sau unele dintre produsele accizabile menționate la articolul 1, cu începere din prima zi a celei de a doua luni de la depunerea unei asemenea declarații.

6. Dispozițiile prezentei directive nu împiedică Grecia să mențină statutul special acordat Muntelui Athos, astfel cum este garantat prin articolul 105 din Constituția Greciei.

Articolul 5

Statutul teritorial special

1. Având în vedere convențiile și tratatele încheiate cu Franța, Italia, Cipru și, respectiv, Regatul Unit, Principatul Monaco, San Marino și zonele Akrotiri și Dhekelia și Insula Man aflate sub suveranitatea Regatului Unit nu sunt considerate țări terțe în sensul prezentei directive.

2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta ca deplasările de produse accizabile dinspre sau către:

- (a) Principatul Monaco sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Franța;
- (b) San Marino sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Italia;
- (c) zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Cipru;
- (d) Insula Man sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Regatul Unit.

3. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că deplasările de produse accizabile dinspre sau către Jungholz și Mittleberg (Kleines Walsertal) sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Germania.

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII PROCEDURALE GENERALE

SECȚIUNEA 1

EVENIMENTUL IMPOZABIL, EXIGIBILITATEA, NEREGULI ÎN CURSUL UNEI DEPLASĂRI ÎN REGIM SUSPENSIV DE ACCIZE

Articolul 6

Evenimentul imposabil, momentul și locul exigibilității, distrugerea și pierderea iremediabilă

1. Produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul:

- (a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracției acestora, pe teritoriul Uniunii;
- (b) importului lor sau a intrării lor neregulamentare pe teritoriul Uniunii.

2. Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.
3. În sensul prezentei directive, „eliberare pentru consum” are unul dintre următoarele înțelesuri:
 - (a) ieșirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;
 - (b) deținerea sau depozitarea de produse accizabile, inclusiv în cazurile neregulamentare, în afara unui regim suspensiv de accize în cazul în care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile aplicabile din dreptul Uniunii și din legislația națională;
 - (c) producerea, inclusiv transformarea de produse accizabile și producerea sau transformarea neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;
 - (d) importul de produse accizabile, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize, sau intrarea neregulamentară a produselor accizabile, cu excepția cazului în care datoria vamală s-a stins în temeiul articolului 124 alineatul (1) literele (e), (f), (g) și (k) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013¹³. În cazul în care datoria vamală a fost stinsă în conformitate cu articolul 124 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, statele membre pot să prevadă în dreptul lor național o penalizare care să țină seama de valoarea accizelor care ar fi fost datorate.
4. Momentul ieșirii dintr-un regim suspensiv de accize menționate la alineatul (3) litera (a) este considerat a fi:
 - (a) momentul primirii produselor accizabile de către destinatarul înregistrat în situațiile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctul (ii);
 - (b) momentul primirii produselor accizabile de către destinatar în situațiile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctul (iv);
 - (c) momentul primirii produselor accizabile la locul de livrare directă în situațiile menționate la articolul 16 alineatul (4).

¹³ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2016/2339 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016 (JO L 354, 23.12.2016, p. 32).

5. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a unei autorizații de a distruge produsele din partea autorităților competente din statul membru, nu sunt considerate ca eliberare pentru consum.

(6) În sensul prezentei directive, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile.

(7) Pierderea parțială care are loc din cauza naturii produselor, în cursul unei deplasări în regim suspensiv de accize între statele membre nu este considerată drept eliberare pentru consum în măsura în care valoarea pierderii se situează sub pragul comun de pierdere parțială pentru respectivele produse accizabile, cu excepția cazului în care un stat membru are motive rezonabile să suspecteze o fraudă sau o neregulă. Acea parte dintr-o pierdere parțială care depășește pragul comun de pierdere parțială pentru respectivele produse accizabile este considerată drept eliberare pentru consum.

(7a) Statele membre pot stabili propriile norme pentru tratarea pierderilor parțiale în regim suspensiv de accize care nu intră sub incidența alineatului (7).

(8) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, a produselor accizabile menționată la alineatul (5) este dovedită într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, sau, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc, de cele din statul membru în care aceasta a fost constatată.

În cazul în care distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, a produselor accizabile este stabilită, garanția depusă în conformitate cu articolul 17 se eliberează, integral sau parțial, după caz, la prezentarea unor dovezi corespunzătoare.

(9) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 52 care să stabilească pragurile comune ale pierderilor parțiale menționate la prezentul articol alineatul (7) și la articolul 45 alineatul (2) având în vedere, printre altele, natura produselor, caracteristicile fizice și chimice ale produselor, temperatura ambiantă în timpul deplasării, distanța de deplasare sau timpul consumat în timpul deplasării, precizând produsele accizabile, pragul comun de pierdere parțială corespunzător ca procent din cantitatea totală, precum și alte aspecte relevante legate de transportul produselor.

În absența unor praguri comune de pierdere parțială, statele membre continuă să aplice dispozițiile naționale.

Articolul 7

Persoana căreia îi revine obligația de a plăti acciza

1. Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:
 - (a) în ceea ce privește ieșirea unor produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (3) litera (a):
 - (i) antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize sau în numele căreia se efectuează această eliberare și, în cazul ieșirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieșire;
 - (ii) în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la articolul 9 alineatele (1), (2) și (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu articolul 17 alineatele (1) și (3) și orice persoană care a participat la ieșirea neregulamentară și care avea cunoștința sau care ar fi trebuit să aibă cunoștință în mod normal de caracterul neregulamentar al acestei ieșiri;
 - (b) în ceea ce privește deținerea sau depozitarea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (3) litera (b): persoana care deține sau depozitează produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea sau depozitarea acestora sau orice combinație a acestor persoane, în conformitate cu principiul răspunderii personale și solidare;
 - (c) în ceea ce privește producerea, inclusiv transformarea, unor produse accizabile, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (3) litera (c): persoana care produce produsele accizabile și, în cazul unei produceri neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;
 - (d) în ceea ce privește importul sau intrarea neregulamentară a unor produse accizabile, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (3) litera (d): declarantul astfel cum este definit la articolul 5 punctul 15 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 sau orice altă persoană astfel cum este definită la articolul 77 alineatul (3) din regulamentul respectiv și, în cazul intrării neregulamentare, orice altă persoană implicată în intrarea neregulamentară respectivă.
2. Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeași acciză, acestea sunt obligate să plătească în solidar respectiva acciză.

Articolul 8

Condițiile de exigibilitate și nivelurile accizelor care trebuie folosite

Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum.

Accizele se percep și se colectează și, dacă este cazul, se restituie sau se remit în conformitate cu procedurile stabilite de fiecare stat membru. Statele membre aplică aceleași proceduri pentru produsele naționale și pentru produsele provenind din alte state membre.

Prin derogare de la dispozițiile primului paragraf, în caz de modificare a nivelului accizelor, stocurile de produse accizabile eliberate deja pentru consum pot face obiectul unei creșteri sau a unei reduceri a accizei, după caz.

Articolul 9

Neregulile apărute în cursul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize

1. Atunci când s-a produs o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) litera (a), eliberarea pentru consum are loc pe teritoriul statului membru în care s-a produs neregula.
2. În cazul în care, pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, a fost depistată o neregulă care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) litera (a) și nu este posibil să se determine unde s-a produs neregula, se consideră că aceasta s-a produs pe teritoriul statului membru și la momentul în care aceasta a fost depistată.
3. În situațiile menționate la alineatele (1) și (2), autoritățile competente din statul membru în care produsele au fost eliberate pentru consum sau în care se consideră că au fost eliberate pentru consum informează autoritățile competente din statul membru de expediție.
4. În cazul în care produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu au ajuns la destinație și pe parcursul deplasării nu a fost depistată nicio neregulă care să ducă la eliberarea pentru consum a acestor produse, în temeiul articolului 6 alineatul (3) litera (a), se consideră că neregula s-a produs în statul membru de expediție în momentul începerii deplasării, cu excepția cazului în care, în termen de patru luni de la începerea deplasării, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1), se furnizează dovada încheierii acesteia sau a locului în care a fost comisă neregula, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru de expediție, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2).

În cazul în care persoana care a constituit garanția prevăzută la articolul 17 nu a avut sau nu a putut să aibă cunoștință de faptul că produsele nu au ajuns la destinație, acestea i se acordă un termen de o lună de la comunicarea acestei informații de către autoritățile competente din statul membru de expediție pentru a se permite respectivei persoane să aducă dovada încheierii deplasării, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2), sau a locului comiterii neregulii.

5. În cazurile menționate la alineatele (2) și (4), dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de trei ani de la data începerii deplasării, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1), se aplică alineatul (1).

Autoritățile competente din statul membru în care s-a comis neregula informează în acest sens autoritățile competente din statul membru în care au fost percepute accizele, care restituie sau remite accizele în momentul furnizării probei perceperii accizelor în celălalt stat membru.

6. În sensul prezentului articol, „neregulă” înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferită de aceea prevăzută la articolul 6 alineatele (5) și (6), din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat conform articolului 19 alineatul (2).

SECȚIUNEA 2

RESTITUIREA ȘI REMITEREA

Articolul 10

Restituirea și remiterea

Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 37 alineatul (4), la articolul 44 alineatul (5) și la articolul 46 alineatul (3), precum și a cazurilor prevăzute de Directivele 2003/96/CE, 92/83/CEE, 92/84/CEE și 2011/64/UE, accizele privind produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum pot fi, la solicitarea persoanei respective, restituite sau remise de către autoritățile competente din statul membru în care respectivele produse au fost eliberate pentru consum, în situațiile prevăzute de respectivul stat membru și în conformitate cu condițiile stabilite de respectivul stat membru în scopul de a preveni orice formă posibilă de fraudă sau abuz.

O astfel de restituire sau de remitere nu poate genera alte scutiri decât cele prevăzute la articolul 11 sau în Directivele 2003/96/CE, 92/83/CEE, 92/84/CEE și 2011/64/UE.

SECȚIUNEA 3

SCUTIRI

Articolul 11

Scutiri de la plata accizelor

1. Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor dacă sunt destinate utilizării:
 - (a) în contextul relațiilor diplomatice sau consulare;
 - (b) de către organizațiile internaționale recunoscute ca atare de autoritățile publice din statul membru gazdă și de către membrii organizațiilor în cauză, în limitele și în conformitate cu condițiile stabilite prin convențiile internaționale privind instituirea acestor organizații sau prin acordurile de sediu;
 - (c) de către forțele armate ale oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât statul membru în care sunt exigibile accizele, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor sau a cantinelor acestora;
 - (d) de către forțele armate ale Regatului Unit staționate în Cipru în temeiul Tratatului de instituire a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora;
 - (e) pentru consum în cadrul unui acord încheiat cu țări terțe sau cu organizații internaționale, cu condiția ca acordul în cauză să fie permis sau autorizat în ceea ce privește scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată.
2. Scutirile sunt supuse condițiilor și limitelor stabilite de statul membru gazdă. Statele membre pot acorda scutirea printr-o restituire de accize.

Articolul 12

Certificatul de scutire

1. Produsele accizabile care se deplasează de pe teritoriul unui stat membru către teritoriul unui alt stat membru în regim suspensiv de accize și care fac obiectul scutirii menționate la articolul 11 alineatul (1) sunt însoțite de un certificat de scutire. Certificatul de scutire indică natura și cantitatea produselor accizabile care trebuie livrate, valoarea produselor și identitatea destinatarului scutit, precum și statul membru gazdă care certifică scutirea.

2. Statele membre pot utiliza certificatul de scutire menționat la alineatul (1) pentru a acoperi și alte domenii de impozitare indirectă și pentru a se asigura că certificatul de scutire este compatibil cu condițiile și limitările impuse pentru acordarea scutirii prin legislația națională relevantă.
3. Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește modelul care trebuie utilizat pentru certificatul de scutire. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 52 alineatul (2).
4. Procedura prevăzută la articolele 20-27 nu se aplică deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate menționate la articolul 11 alineatul (1) litera (c), dacă acestea sunt reglementate de un regim care se întemeiază direct pe Tratatul Atlanticului de Nord.

Cu toate acestea, statele membre pot decide ca procedura prevăzută la articolele 20-27 să fie utilizată pentru aceste deplasări care au loc exclusiv în cadrul teritoriului lor sau, în baza unui acord cu statele membre în cauză, între teritoriile acestora.

Articolul 13

Scutiri de la plata accizelor pentru călătorii care se deplasează către țări terțe sau teritorii terțe

1. Statele membre pot scuti de la plata accizelor produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor care se deplasează pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terț sau către o țară terță.
2. Produsele furnizate la bordul unei aeronave sau al unei nave pe parcursul călătoriei pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terț sau către o țară terță fac obiectul aceluiași tratament ca produsele furnizate de magazinele duty-free.
3. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru garantarea faptului că scutirile prevăzute la alineatele (1) și (2) se aplică în așa fel încât să se prevină orice posibilitate de fraudă, evaziune sau abuz.
4. În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
 - (a) „magazin duty-free” înseamnă orice unitate situată într-un aeroport sau port care îndeplinește condițiile stabilite de autoritățile competente ale statelor membre, în special în temeiul alineatului (3);
 - (b) „călător către un teritoriu terț sau către o țară terță” înseamnă orice călător care deține un document de transport pentru călătorie pe cale aeriană sau maritimă, în care se menționează că destinația finală este un aeroport sau port situat pe un teritoriu terț sau o țară terță.

CAPITOLUL III
PRODUCERE, TRANSFORMARE, DEȚINERE ȘI DEPOZITARE

Articolul 14

Dispoziții generale

1. Fiecare stat membru își stabilește propriile norme privind producerea, transformarea, deținerea și depozitarea de produse accizabile, sub rezerva prezentei directive.
2. Producerea, transformarea, deținerea și depozitarea produselor accizabile, atunci când accizele nu au fost plătite, au loc într-un antrepozit fiscal.

Articolul 15

Condiții pentru autorizarea drept antrepozitar autorizat

1. Deschiderea și exploatarea unui antrepozit fiscal de un antrepozitar autorizat sunt supuse autorizării de către autoritățile competente din statul membru în care este situat antrepozitul fiscal.

Autorizația este supusă condițiilor pe care autoritățile au dreptul să le stabilească în scopul de a preveni orice fraudă sau abuz.

2. Un antrepozitar autorizat are obligația:
 - (a) să furnizeze, dacă este necesar, o garanție pentru acoperirea riscului inerent producerii, transformării, deținerii și depozitării de produse accizabile;
 - (b) să respecte cerințele stabilite de statul membru pe teritoriul căruia este situat antrepozitul fiscal;
 - (c) să țină, pentru fiecare antrepozit fiscal în parte, evidențe privind stocurile și deplasările de produse accizabile;
 - (d) să introducă în antrepozitul său fiscal și să înscrie în registrul său contabil, după încheierea deplasării, toate produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize, cu excepția cazului în care se aplică articolul 16 alineatul (4);
 - (e) să accepte toate acțiunile de monitorizare și controalele vizând stocurile.

Condițiile pentru garanția menționată la litera (a) sunt stabilite de autoritățile competente din statul membru în care este autorizat antrepozitul fiscal.

CAPITOLUL IV

DEPLASAREA PRODUSELOR ACCIZABILE ÎN REGIM SUSPENSIV DE ACCIZE

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 16

Dispoziții generale pentru locul de expediție și de destinație a deplasării

1. Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize între următoarele locuri din interiorul teritoriului Uniunii, inclusiv via o țară terță sau un teritoriu terț:

- (a) de la un antrepozit fiscal la:
 - (i) un alt antrepozit fiscal;
 - (ii) un destinatar înregistrat;
 - (iii) un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Uniunii, în sensul articolului 25 alineatul (1);
 - (iv) destinatar în sensul articolului 11 alineatul (1), în cazul în care produsele sunt expediate de pe teritoriul unui alt stat membru;
 - (v) biroul vamal de ieșire în conformitate cu articolul 329 alineatul (5) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447¹⁴ care în același timp este și biroul vamal de plecare pentru regimul de tranzit extern în conformitate cu articolul 189 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2015/2446¹⁵;
- (b) de la locul de import către oricare dintre destinațiile menționate la litera (a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat.

În sensul prezentului articol, „locul de import” înseamnă locul unde produsele sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

¹⁴ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

¹⁵ Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 1).

2. Cu excepția cazului în care importul are loc în interiorul unui antrepozit fiscal, produsele accizabile pot fi deplasate de la locul importului în regim suspensiv de accize doar dacă următoarele sunt furnizate, de către declarant, astfel cum este definit la articolul 5 alineatul (15) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, sau de către orice persoană implicată direct sau indirect în îndeplinirea formalităților vamale în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, autorităților competente ale statului membru de import:

- (a) codul unic de acciză în temeiul articolului 19 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 389/2012 al Consiliului¹⁶ care identifică expeditorul înregistrat pentru deplasare;
- (b) codul unic de acciză în temeiul articolului 19 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 389/2012 care identifică destinatarul căruia îi sunt expediate produsele;
- (c) dacă este cazul, dovada faptului că mărfurile importate sunt destinate a fi expediate de pe teritoriul statului membru de import către teritoriul unui alt stat membru.

3. Statele membre pot dispune ca dovada menționată la alineatul (2) litera (c) să fie prezentată autorităților competente numai la cerere.

4. Prin derogare de la alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (ii) și de la alineatul (1) litera (b), statul membru de destinație poate, în condițiile stabilite de el însuși, să permită deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul său, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din statul membru de destinație sau de destinatarul înregistrat altul decât un destinatar înregistrat care deține o autorizație limitată în conformitate cu articolul 18 alineatul (3).

Respectivul antrepozitar autorizat sau destinatar înregistrat are responsabilitatea de a depune raportul de primire menționat la articolul 24 alineatul (1).

5. Alineatele (1), (2) și (4) se aplică, de asemenea, deplasărilor de produse accizabile cu taxe zero care nu au fost eliberate pentru consum.

Articolul 17

Garanția

- 1. În condițiile stabilite de autoritățile competente din statul membru de expediție, acestea impun ca riscurile inerente deplasării în regim suspensiv de accize să fie acoperite printr-o garanție, depusă de antrepozitarul autorizat expeditor sau de expeditorul înregistrat.
- 2. Nu se solicită nicio garanție pentru deplasările de produse energetice prin conducte fixe, cu excepția cazului în care există circumstanțe justificate în mod corespunzător.

¹⁶ Regulamentul (UE) nr. 389/2012 al Consiliului din 2 mai 2012 privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2073/2004 (JO L 121, 8.5.2012, p. 1).

3. Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile competente din statul membru de expediție, în condițiile stabilite de acestea, pot permite ca garanția prevăzută la alineatul (1) să fie depusă de transportator, de proprietarul produselor accizabile, de destinatar sau, în comun, de două sau mai multe dintre respectivele persoane sau dintre persoanele menționate la alineatul (1).
4. Garanția este valabilă pe întreg teritoriul Uniunii.
5. Statul membru de expediție poate deroga de la obligația de depunere a garanției pentru următoarele deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize:
 - (a) deplasări care se desfășoară integral în interiorul propriului teritoriu;
 - (b) în cazul în care celelalte state membre implicate sunt de acord, deplasările de produse energetice pe teritoriul Uniunii pe cale maritimă.
6. Statele membre stabilesc normele detaliate care reglementează furnizarea și valabilitatea unei garanții.

Articolul 18

Destinatarul înregistrat

1. Un destinatar înregistrat nu are dreptul de a produce, de a transforma, de a deține, de a depozita sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.
2. Un destinatar înregistrat trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:
 - (a) înaintea expedierii produselor accizabile, garantează plata accizelor în condițiile stabilite de autoritățile competente din statul membru de destinație;
 - (b) la încheierea deplasării, înscrie în evidența sa produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize;
 - (c) acceptă orice control care permite autorităților competente din statul membru de destinație să se asigure că produsele au fost efectiv primite.
3. În cazul unui destinatar înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile, autorizația prevăzută la articolul 3 punctul 8 se limitează la o anumită cantitate de produse accizabile, la un singur expeditor și la o anumită perioadă de timp. Statele membre pot limita autorizația la o singură deplasare.

Articolul 19

Începerea și încheierea deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize

1. Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe:
 - (i) în cazurile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediție;
 - (ii) în cazurile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (b), în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
2. Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se încheie:
 - (i) în cazurile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv) și la articolul 16 alineatul (1) litera (b), în momentul în care destinatarul a recepționat produsele accizabile;
 - (ii) în cazurile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctul (iii), în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii;
 - (iii) în cazurile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctul (v) în momentul în care produsele accizabile sunt plasate sub regimul de tranzit extern.

SECȚIUNEA 2

PROCEDURA CARE TREBUIE URMATĂ ÎN CAZUL DEPLASĂRILOR DE PRODUSE ACCIZABILE ÎN REGIM SUSPENSIV DE ACCIZE

Articolul 20

Documentul administrativ electronic

1. O deplasare de produse accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este însoțită de un document administrativ electronic procesat în conformitate cu alineatele (2) și (3).
2. În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, expeditorul depune un proiect de document administrativ electronic la autoritățile competente din statul membru de expediție, prin intermediul sistemului informatizat menționat la articolul 1 din Decizia nr. 1152/2003/CE („sistemul informatizat”).

3. Autoritățile competente din statul membru de expediție efectuează o verificare electronică a datelor furnizate în proiectul de document administrativ electronic.

În cazul în care respectivele date nu sunt corecte, expeditorul este informat fără întârziere.

În cazul în care respectivele date sunt corecte, autoritățile competente din statul membru de expediție îi atribuie documentului un cod de referință administrativ unic și îl comunică expeditorului.

4. În cazurile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv), la articolul 16 alineatul (1) litera (b) și la articolul 16 alineatul (4), autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează fără întârziere documentul administrativ electronic autorităților competente din statul membru de destinație, care îl transmit destinatarului, în cazul în care destinatarul este un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat.

Dacă produsele accizabile sunt destinate unui antrepozitar autorizat din statul membru de expediție, autoritățile competente din statul membru în cauză înaintează în mod direct respectivului antrepozitar autorizat documentul administrativ electronic.

5. Expeditorul furnizează persoanei care însoțește produsele accizabile sau, în cazul în care produsele nu sunt însoțite de o astfel de persoană, transportatorului codul de referință administrativ unic. Persoana care însoțește produsele accizabile sau transportatorul furnizează respectivul cod autorităților competente oricând este solicitat, pe întreaga durată a deplasării în regim suspensiv de accize. Cu toate acestea, după caz, autoritățile competente pot solicita un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau orice alt document comercial.

6. Expeditorul poate anula documentul administrativ electronic prin intermediul sistemului informatizat, atâta timp cât deplasarea nu a început încă în sensul articolului 19 alineatul (1).

7. În cursul unei deplasări în regim suspensiv de accize, expeditorul poate schimba destinația sau destinatarul produselor accizabile, prin intermediul sistemului informatizat, într-una dintre destinațiile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii), (iii) sau (v) sau, dacă este cazul, la articolul 16 alineatul (4). În acest scop, expeditorul prezintă un proiect de document electronic de modificare a destinației autorităților competente din statul membru de expediție, prin intermediul sistemului informatizat.

Articolul 21

Prelucrarea documentului administrativ electronic în cazul mărfurilor exportate

1. În cazurile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctele (iii) și (v), autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează documentul administrativ electronic autorităților competente din statul membru în care este depusă declarația de export în temeiul articolului 221 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 („statul membru de export”), dacă statul membru în cauză este altul decât statul membru de expediție.

2. Declarantul furnizează autorităților competente ale statului membru de export codul de referință administrativ unic care indică produsele accizabile menționate în declarația de export.
3. Autoritățile competente din statul membru de export verifică, înainte de acordarea liberului de vamă pentru exportul mărfurilor, dacă datele din documentul administrativ electronic corespund celor din declarația de export.
4. În cazul în care există neconcordanțe între documentul administrativ electronic și declarația de export, autoritățile competente din statul membru de export înștiințează autoritățile competente din statul membru de expediție prin intermediul sistemului informatizat.
5. În cazul în care mărfurile nu mai urmează să fie scoase de pe teritoriul Uniunii, autoritățile competente din statul membru de export trimit o notificare în acest sens autorităților competente din statul membru de expediție prin intermediul sistemului informatizat de îndată ce iau cunoștință de acest fapt. Autoritățile competente din statul membru de expediție transmit de îndată notificarea expeditorului. La primirea notificării, expeditorul anulează documentul administrativ electronic, astfel cum se prevede la articolul 20 alineatul (6), sau modifică destinația mărfurilor, astfel cum se prevede la articolul 20 alineatul (7), după caz.

Articolul 22

Regim special pentru deplasările de produse energetice

1. În cazul deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, către un destinatar care nu este cunoscut cu siguranță în momentul în care expeditorul depune proiectul de document administrativ electronic prevăzut la articolul 20 alineatul (2), autoritățile competente din statul membru de expediție pot autoriza expeditorul să omită includerea în documentul în cauză a datelor privind destinatarul.
2. Imediat ce datele privind destinatarul sunt cunoscute și cel târziu în momentul încheierii deplasării, expeditorul transmite datele autorităților competente din statul membru de expediție, utilizând procedura menționată la articolul 20 alineatul (7).
3. Prezentul articol nu se aplică deplasărilor menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctele (iii) și (v).

Articolul 23

Divizarea trimiterilor

1. Autoritățile competente din statul membru de expediție pot permite, în condițiile stabilite de statul membru în cauză, ca expeditorul să divizeze o deplasare de produse energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări, cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții:

- (a) să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile;
- (b) divizările să se desfășoare pe teritoriul unui stat membru care permite o astfel de procedură;
- (c) autoritățile competente din acest stat membru să fie informate cu privire la locul unde se efectuează divizarea.

2. Statele membre informează Comisia dacă permit divizarea deplasărilor în interiorul teritoriului lor și în ce condiții. Comisia transmite aceste informații celorlalte state membre.

Articolul 24

Formalități la destinație

1. La primirea de produse accizabile în oricare dintre destinațiile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) sau (iv) sau la articolul 16 alineatul (4), destinatarul depune pe lângă autoritățile statului membru de destinație fără întârziere și în termen de cinci zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepția cazurilor pe deplin justificate în fața autorităților competente, un raport privind primirea acestora, prin intermediul sistemului informatizat.

2. Autoritățile competente din statul membru de destinație stabilesc modalitățile de trimitere a raportului de primire a produselor de către destinatarii menționați la articolul 11 alineatul (1).

3. Autoritățile competente din statul membru de destinație efectuează o verificare electronică a datelor furnizate în raportul de primire.

În cazul în care datele nu sunt corecte, destinatarul este notificat fără întârziere.

În cazul în care datele sunt corecte, autoritățile competente din statul membru de destinație îi oferă destinatarului o confirmare a înregistrării raportului de primire și transmit confirmarea autorităților competente din statul membru de expediție.

4. Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de primire expeditorului. În cazul în care locul de expediție și cel de destinație se află în același stat membru, autoritățile competente din statul membru în cauză înaintează direct expeditorului raportul de primire.

Articolul 25

Formalități la încheierea deplasării mărfurilor exportate

1. În situațiile prevăzute la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) și, după caz, la articolul 16 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă, este întocmit un raport de export de către autoritățile competente din statul membru de export, pe baza informațiilor referitoare la ieșirea mărfurilor pe care le-au primit de la biroul vamal de ieșire în temeiul articolului 329 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447, sau de către biroul unde se realizează formalitățile pentru ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (2) din prezenta directivă, prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii, utilizându-se sistemul informatizat.
2. În cazurile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctul (v), este întocmit un raport de export de către autoritățile competente ale statului membru de export pe baza informațiilor pe care le-au primit de la biroul vamal de ieșire în temeiul articolului 329 alineatul (5) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447.
3. Autoritățile competente din statul membru de export efectuează o verificare electronică a integrității datelor pe baza cărora urmează să se întocmească raportul de export în conformitate cu alineatele (1) și (2). După verificarea respectivelor date și în cazul în care statul membru de expediție este diferit de statul membru de export, autoritățile competente din statul membru de export transmit raportul de export autorităților competente din statele membre de expediție.

Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de export expeditorului.

Articolul 26

Indisponibilitatea sistemului informatizat

1. Prin derogare de la prevederile articolului 20 alineatul (1), în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în statul membru de expediție, expeditorul poate începe o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, în următoarele condiții:
 - (a) produsele să fie însoțite de un document de rezervă care conține aceleași date ca proiectul de document administrativ electronic menționat la articolul 20 alineatul (2);
 - (b) expeditorul să informeze autoritățile competente din statul membru de expediție înainte de începerea deplasării.

Statul membru de expediție poate solicita, de asemenea, expeditorului o copie a documentului menționat la primul paragraf litera (a), verificarea, de către statul membru de expediție, a datelor conținute de copia respectivă și, în cazurile în care indisponibilitatea sistemului informatizat este imputabilă expeditorului, informații corespunzătoare cu privire la motivele acestei indisponibilități înainte de începerea deplasării.

2. De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul prezintă un proiect de document administrativ electronic în conformitate cu articolul 20 alineatul (2).

De îndată ce datele cuprinse în proiectul de document administrativ electronic sunt verificate în conformitate cu articolul 20 alineatul (3), dacă respectivele date sunt corecte, acest document înlocuiește documentul de rezervă menționat la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol. Articolul 20 alineatul (4), articolul 21 alineatul (1) și articolele 24 și 25 se aplică *mutatis mutandis*.

3. O copie a documentului de rezervă menționat la alineatul (1) litera (a) se păstrează de expeditor în evidențele sale.

4. În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în statul membru de expediție, expeditorul poate modifica destinația mărfurilor astfel cum se menționează la articolul 20 alineatul (7) sau poate diviza deplasarea produselor energetice astfel cum se menționează la articolul 23 și comunică respectivele informații autorităților competente ale statului membru de expediție prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. În acest scop, expeditorul în cauză informează autoritățile competente din statul membru de expediție înaintea modificării destinației sau a divizării deplasării. Alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*.

5. În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în statul membru de expediție, în cazurile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctele (iii) și (v), expeditorul furnizează declarantului o copie a documentului de rezervă menționat la alineatul (1) litera (a).

Declarantul furnizează autorităților competente ale statului membru de export o copie a respectivului document de rezervă, al cărui conținut trebuie să corespundă produselor accizabile declarate în declarația de export, sau codul unic de identificare al documentului de rezervă.

Articolul 27

Documente de rezervă la destinație sau în cazuri de export

1. În cazul în care, în situațiile prevăzute la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv), la articolul 16 alineatul (1) litera (b) și la articolul 16 alineatul (4), raportul de primire prevăzut la articolul 24 alineatul (1) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol fie deoarece sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de destinație, fie deoarece, în situația menționată la articolul 26 alineatul (1), nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2), destinatarul prezintă autorităților competente din statul membru de destinație cu excepția cazurilor pe deplin justificate, un document de rezervă care conține același date ca raportul de primire și care atestă încheierea deplasării.

Cu excepția cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire astfel cum se prevede la articolul 24 alineatul (1) sau cu excepția cazurilor pe deplin justificate, autoritățile competente din statul membru de destinație trimit o copie a documentului de rezervă menționat la primul paragraf autorităților competente din statul membru de expediție, care îl transmit expeditorului sau îl pun la dispoziția acestuia. De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de destinație sau de îndată ce procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu articolul 24 alineatul (1). Articolul 24 alineatele (3) și (4) se aplică *mutatis mutandis*.

2. În cazul în care, în situațiile prevăzute la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) sau (v), raportul de export prevăzut la articolul 25 alineatele (1) și (2) sau notificarea că produsele nu vor mai fi scoase de pe teritoriul Uniunii prevăzută la articolul 21 alineatul (5) nu se poate întocmi la încheierea deplasării produselor accizabile fie deoarece sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie deoarece, în situația menționată la articolul 26 alineatul (1), nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2), autoritățile competente din statul membru de export trimit autorităților competente din statul membru de expediție un document care conține același date ca raportul de export sau ca notificarea și care atestă încheierea deplasării sau faptul că produsele nu vor mai fi scoase din Uniune, cu excepția cazului în care raportul de export sau notificarea se poate întocmi în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, sau în cazuri pe deplin justificate.

Autoritățile competente din statul membru de expediție transmit sau pun la dispoziția expeditorului o copie a documentului menționat la primul paragraf.

De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de export sau de îndată ce procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2) sunt îndeplinite, autoritățile competente din statul membru de export trimit un raport de export în conformitate cu articolul 25 alineatele (1) și (2) sau notificarea prevăzută la articolul 21 alineatul (5). Articolul 25 alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 28

Dovezi alternative ale primirii și ale ieșirii

1. Fără a aduce atingere articolului 27, raportul de primire prevăzut la articolul 24 alineatul (1) sau raportul de export prevăzut la articolul 25 alineatele (1) și (2) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat în conformitate cu articolul 19 alineatul (2).

2. Prin derogare de la alineatul (1), în absența unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele menționate la articolul 27, se poate de asemenea furniza, o dovadă alternativă a încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize, în conformitate cu alineatele (3) și (4).

3. În cazurile prevăzute la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv), la articolul 16 alineatul (1) litera (b) și la articolul 16 alineatul (4), dovada alternativă a încheierii deplasării poate fi furnizată printr-o viză a autorităților competente din statul membru de destinație, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile au ajuns la destinație.

Un document de rezervă menționat la articolul 27 alineatul (1) litera (a) constituie o dovadă corespunzătoare.

4. În cazurile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) sau (v), pentru a stabili dacă produsele accizabile aflate în situațiile enunțate la alineatul (2) au fost scoase de pe teritoriul Uniunii, autoritățile competente din statul membru de expediție:

- (a) acceptă viza autorităților competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieșire, prin care se atestă că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii sau că produsele accizabile au fost plasate sub regimul de tranzit extern în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (a) punctul (v) ca dovadă corespunzătoare a scoaterii produselor de pe teritoriul Uniunii.
- (b) pot lua în considerare orice combinație a următoarelor elemente doveditoare:
 - (i) un aviz de expediție;
 - (ii) un document semnat sau autentificat de agentul economic care a scos produsele accizabile în afara teritoriului vamal al Uniunii prin care se atestă ieșirea respectivelor produse;
 - (iii) un document în care autoritatea vamală a unui stat membru sau a unei țări terțe certifică livrarea în conformitate cu normele și procedurile aplicabile respectivei certificări în acel stat sau în acea țară;
 - (iv) evidențe ale mărfurilor livrate navelor, aeronavelor sau instalațiilor *offshore* deținute de agenții economici;
 - (v) alte dovezi acceptabile pentru autoritățile din statul membru de expediție.

5. În momentul în care autoritățile competente din statul membru de expediție au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.

Articolul 29

Delegarea de competențe și conferirea de competențe de executare în privința documentelor care urmează să fie schimbate în regimul suspensiv de accize

1. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 51 prin care să se stabilească structura și conținutul documentelor administrative electronice schimbate prin intermediul sistemului informatizat menționate la articolul 20 alineatul (2) în sensul articolelor 20-25, precum și structura și conținutul documentelor de rezervă menționate la articolele 26 și 27 în contextul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize.
2. Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a normelor și a procedurilor pentru schimbul de documente administrative electronice menționate la articolul 20 alineatul (2) în contextul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize, precum și a normelor și a procedurilor de utilizare a documentelor de rezervă menționate la articolele 27 și 28. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 52 alineatul (2).
3. Fiecare stat membru stabilește situațiile în care sistemul informatizat poate fi considerat indisponibil și prevede normele și procedurile care trebuie urmate în respectivele situații, în sensul articolelor 26 și 27 și în conformitate cu acestea.

SECȚIUNEA 3

PROCEDURI SIMPLIFICATE

Articolul 30

Proceduri simplificate într-un singur stat membru

Statele membre pot stabili proceduri simplificate în ceea ce privește deplasările produselor accizabile în regim suspensiv de accize care se desfășoară integral pe propriul teritoriu, inclusiv posibilitatea de a elimina obligația privind monitorizarea electronică a unor astfel de deplasări.

Articolul 31

Proceduri simplificate în două sau mai multe state membre

Prin acord și în condițiile stabilite de toate statele membre interesate, pot fi stabilite proceduri simplificate pentru deplasările frecvente și regulate de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au loc între teritoriile a două sau mai multe state membre.

Această dispoziție include deplasările prin conducte fixe.

CAPITOLUL V

DEPLASAREA ȘI IMPOZITAREA PRODUSELOR ACCIZABILE DUPĂ ELIBERAREA PENTRU CONSUM

SECȚIUNEA 1

ACHIZIȚII REALIZATE DE PERSOANE PARTICULARE

Articolul 32

Achiziții realizate de o persoană particulară

1. Accizele pentru produsele accizabile achiziționate de o persoană particulară pentru uzul său propriu și transportate personal de respectiva persoană particulară de pe teritoriul unui stat membru pe teritoriul unui alt stat membru sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziționează produsele accizabile.

2. Pentru a stabili dacă produsele accizabile menționate la alineatul (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane particulare, statele membre iau în considerare cel puțin următoarele elemente:

- (a) statutul comercial al celui care deține produsele accizabile și motivele pentru care le deține;
- (b) locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;
- (c) orice document referitor la produsele accizabile;
- (d) natura produselor accizabile;
- (e) cantitatea de produse accizabile.

3. În scopul aplicării alineatului (2) litera (e), statele membre pot stabili niveluri orientative, exclusiv ca element doveditor. Aceste niveluri orientative nu pot fi mai mici decât:

- (a) pentru produse din tutun:
 - țigarete: 800 de bucăți;
 - țigări (țigări de foi cu o greutate maximă de 3 g pe bucată): 400 de bucăți;
 - țigări de foi: 200 de bucăți;
 - tutun de fumat: 1,0 kg;

(b) pentru băuturi alcoolice:

- băuturi spirtoase: 10 l;
- produse intermediare: 20 l;
- vinuri: 90 l (din care maximum 60 l de vinuri spumoase);
- bere: 110 l.

4. Statele membre pot prevedea, de asemenea, că accizele sunt exigibile în statul membru în care are loc consumul pentru achiziționarea de uleiuri minerale eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacă aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de către o persoană particulară sau în numele unei persoane particulare.

În sensul prezentului alineat, „mijloace de transport atipice” înseamnă transportul de combustibili în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili și transportul de produse lichide pentru încălzire în alte recipiente decât în camioane-cisternă folosite în numele unor agenți economici.

SECȚIUNEA 2

PROCEDURA CARE TREBUIE URMATĂ ÎN CAZUL DEPLASĂRIILOR DE PRODUSE ACCIZABILE CARE AU FOST ELIBERATE PENTRU CONSUM PE TERITORIUL UNUI STAT MEMBRU ȘI

CARE SUNT DEPLASATE CĂTRE TERITORIUL UNUI ALT STAT MEMBRU PENTRU A FI LIVRATE ACOLO ÎN SCOPURI COMERCIALE

Articolul 33

Dispoziții generale

1. În cazul în care produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deplasate către teritoriul unui alt stat membru pentru a fi livrate acolo în scopuri comerciale sau pentru a fi utilizate acolo, produsele în cauză sunt supuse accizelor în statul membru de destinație.

În cadrul domeniului de aplicare al regimului prevăzut în prezenta secțiune produsele accizabile pot fi deplasate numai de la un expeditor certificat către un destinatar certificat.

2. În sensul prezentului articol, produsele accizabile se consideră „livrate în scopuri comerciale” în cazurile în care au fost eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru, au fost deplasate din respectivul stat membru către teritoriul unui alt stat membru și sunt livrate fie către o altă persoană decât o persoană particulară, fie către o persoană particulară, dacă deplasarea nu face obiectul articolului 32 sau al articolului 44. Totuși, produsele accizabile nu se consideră a fi livrate în scopuri comerciale în cazurile în care sunt transportate de respectiva persoană particulară pentru uz propriu atunci când sunt deplasate de pe teritoriul celui alt stat membru.

3. Deplasarea produselor accizabile în temeiul prezentului articol începe în momentul în care produsele accizabile părăsesc localurile expeditorului certificat sau orice loc situat în statul membru de expediție notificat autorităților competente din statul membru de expediție înaintea începerii deplasării.

4. Deplasarea produselor accizabile în temeiul prezentului articol se încheie în momentul în care destinatarul certificat a recepționat produsele accizabile la localurile sale sau în orice loc situat în statul membru de destinație notificat autorităților competente din statul membru de destinație înaintea începerii deplasării.

5. Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru de destinație.

Articolul 34

Faptul generator

1. Destinatarului certificat îi revine obligația de a plăti acciza, care devine exigibilă atunci când mărfurile au fost livrate către statul membru de destinație, cu excepția cazului în care în cursul deplasării apare o neregulă în temeiul articolului 46.

(1a) În cazul lipsei înregistrării sau a certificării uneia sau a tuturor persoanelor implicate în deplasare, acestor persoane le va reveni, de asemenea, obligația de a plăti acciza.

2. Produsele accizabile deținute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între teritoriile a două state membre, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre statele membre, nu sunt supuse accizelor în statul membru respectiv.

Articolul 35

Condiții aplicabile unei deplasări de produse accizabile în temeiul prezentei secțiuni

1. O deplasare de produse accizabile este considerată ca respectând cerințele în temeiul prezentei secțiuni numai dacă este însoțită de un document administrativ simplificat electronic prelucrat în conformitate cu articolul 36.

2. Destinatarii certificat în temeiul articolului 34 alineatul (1) se conformează tuturor următoarelor cerințe:
- (a) înainte de expedierea produselor furnizează o garanție care acoperă riscurile inerente neplății accizelor care pot apărea pe parcursul deplasării pe teritoriile statelor membre tranzitate și în statul membru de destinație.
 - (b) plătește accizele exigibile în statul membru de destinație la încheierea deplasării produselor, în conformitate cu procedura stabilită de statul membru în cauză;
 - (c) acceptă orice control care permite autorităților competente din statul membru de destinație să se asigure că produsele accizabile au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.
3. Prin derogare de la alineatul (2) litera (a), autoritățile competente din statul membru de destinație pot, în condițiile stabilite de acestea, să permită ca garanția să fie depusă de transportator, de proprietarul produselor accizabile, de expeditorul certificat sau, în comun, de orice combinație a două sau mai multe dintre aceste persoane [...] cu sau fără destinatarul certificat.
4. Garanția menționată la alineatul (2) litera (a) este valabilă pe întreg teritoriul Uniunii.
5. Statele membre stabilesc normele detaliate care reglementează furnizarea și valabilitatea unei garanții.
6. Un antrepozitar autorizat sau un expeditor înregistrat poate acționa drept expeditor certificat în sensul prezentei secțiuni după ce a informat autoritățile competente din statul membru de expediție.
7. Un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat poate acționa drept destinatar certificat în sensul prezentei secțiuni după ce a informat autoritățile competente din statul membru de destinație.
- (8) În cazul unui expeditor înregistrat sau al unui destinatar înregistrat care trimite sau primește produse doar ocazional, autorizația menționată la articolul 3 punctul 11 și la articolul 3 punctul 12 se limitează la o anumită cantitate de produse accizabile, la un singur expeditor sau destinatar, precum și la o perioadă de timp clar delimitată. Statele membre pot limita autorizația la o singură deplasare. O astfel de certificare temporară poate, de asemenea, în pofida cerințelor de la articolul 3 punctul 11 și de la articolul 3 punctul 12, să fie acordată persoanelor particulare care acționează în calitate de expeditori sau destinatari atunci când produsele accizabile sunt livrate în scopuri comerciale în temeiul articolului 33 alineatul (2).

Articolul 36

Documentul administrativ simplificat electronic

1. În cazul în care produsele accizabile sunt deplasate în temeiul prezentei secțiuni, expeditorul certificat prezintă un proiect de document administrativ simplificat electronic autorităților competente din statul membru de expediție, prin intermediul sistemului informatizat.

2. Autoritățile competente din statul membru de expediție efectuează o verificare electronică a datelor furnizate în proiectul de document administrativ simplificat electronic.

În cazul în care datele respective nu sunt corecte, expeditorul certificat este informat în acest sens fără întârziere.

În cazul în care datele respective sunt corecte, autoritățile competente din statul membru de expediție îi atribuie documentului un cod de referință administrativ simplificat unic, pe care îl comunică expeditorului certificat.

3. Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează de îndată documentul administrativ simplificat electronic autorităților competente din statul membru de destinație, care îl transmit la rândul lor destinatarului certificat.

4. Expeditorul certificat furnizează persoanei care însoțește produsele accizabile sau, în cazul în care produsele nu sunt însoțite de o astfel de persoană, transportatorului codul de referință administrativ simplificat unic. Persoana care însoțește produsele accizabile sau transportatorul furnizează acest cod autorităților competente oricând este solicitat pe întreaga durată a deplasării.

5. În cursul unei deplasări a produselor accizabile în temeiul prezentei secțiuni, expeditorul certificat poate, prin intermediul sistemului informatizat, modifica destinația la un alt loc de livrare în același stat membru, care este operat de același destinatar certificat, sau înapoi la locul de expediere. În acest scop, expeditorul certificat prezintă un proiect de document electronic de modificare a destinației autorităților competente din statul membru de expediție, prin intermediul sistemului informatizat.

Articolul 37

Raportul de primire

1. La primirea produselor accizabile, destinatarul certificat depune la autoritățile statului membru de destinație, fără întârziere și în termen de cinci zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepția cazurilor pe deplin justificate în fața autorităților competente, un raport privind primirea acestora, prin intermediul sistemului informatizat.

2. Autoritățile competente din statul membru de destinație efectuează o verificare electronică a datelor furnizate în raportul de primire.

În cazul în care datele respective nu sunt corecte, destinatarul certificat este informat în acest sens fără întârziere.

În cazul în care respectivele date sunt corecte, autoritățile competente din statul membru de destinație îi oferă destinatarului certificat o confirmare a înregistrării raportului de primire, pe care îl transmit autorităților competente din statul membru de expediție.

Raportul de primire se consideră a fi o dovadă suficientă că destinatarul certificat a îndeplinit toate formalitățile necesare și că a plătit, dacă este cazul, accizele datorate către statul membru de destinație, sau urmează un regim suspensiv de accize în conformitate cu capitolul III, sau produsele accizabile sunt scutite de la plata accizelor.

3. Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de primire expeditorului certificat.

4. Accizele plătite în statul membru de expediție se rambursează, la cerere și pe baza raportului de primire menționat la alineatul (1).

Articolul 38

Procedura de rezervă și recuperare la expediere

1. Prin derogare de la dispozițiile articolului 36, în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în statul membru de expediție, expeditorul certificat poate începe o deplasare de produse accizabile, în următoarele condiții:

- (a) produsele să fie însoțite de un document de rezervă care conține aceleași date ca proiectul de document administrativ simplificat electronic menționat la articolul 35 alineatul (1);
- (b) expeditorul certificat să informeze autoritățile competente din statul membru de expediție înainte de începerea deplasării.

Statul membru de expediție poate solicita expeditorului certificat o copie a documentului menționat la primul paragraf litera (a), verificarea, de către statul membru de expediție, a datelor conținute de copia respectivă și, în cazurile în care indisponibilitatea sistemului informatizat este imputabilă expeditorului certificat, informații corespunzătoare cu privire la motivele acestei indisponibilități înainte de începerea deplasării.

2. De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul certificat prezintă un proiect de document administrativ simplificat electronic, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1).

De îndată ce datele cuprinse în proiectul de document administrativ simplificat electronic sunt verificate în conformitate cu articolul 36 alineatul (2), dacă respectivele date sunt corecte, acest document înlocuiește documentul de rezervă menționat la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol. Articolul 36 alineatul (3) și articolul 37 se aplică *mutatis mutandis*.

3. O copie a documentului de rezervă menționat la alineatul (1) litera (a) se păstrează de către expeditorul certificat în evidențele sale.

4. În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în statul membru de expediție, expeditorul certificat poate modifica destinația mărfurilor astfel cum se menționează la articolul 36 alineatul (5) și comunică această informație autorităților competente ale statului membru de expediție prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. Expeditorul certificat informează autoritățile competente din statul membru de expediție înainte de a modifica destinația. Alineatele (2)-(3) din prezentul articol se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 39

Documente de rezervă și recuperarea datelor – raportul de primire

În cazul în care produsele accizabile sunt deplasate în temeiul prezentei secțiuni, iar raportul de primire nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în conformitate cu articolul 37 alineatul (1), fie deoarece sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de destinație, fie deoarece nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la articolul 38 alineatul (2), destinatarul certificat prezintă autorităților competente din statul membru de destinație, cu excepția cazurilor pe deplin justificate, un document de rezervă care conține aceleași date ca raportul de primire și care atestă încheierea deplasării.

Cu excepția cazului în care destinatarul certificat poate prezenta în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire astfel cum se prevede la articolul 37 alineatul (1) sau cu excepția cazurilor pe deplin justificate, autoritățile competente din statul membru de destinație trimit o copie a documentului de rezervă menționat la primul paragraf autorităților competente din statul membru de expediție. Autoritățile competente din statul membru de expediție transmit această copie expeditorului certificat sau o pun la dispoziția expeditorului certificat.

De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de destinație sau de îndată ce procedurile prevăzute la articolul 38 alineatul (2) sunt îndeplinite, destinatarul certificat prezintă un raport de primire în conformitate cu articolul 37 alineatul (1). Articolul 37 alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 40

Dovezi alternative ale primirii

1. În pofida dispozițiilor de la articolul 39, raportul de primire prevăzut la articolul 37 alineatul (1) constituie dovada faptului că produsele accizabile au fost livrate destinatarului certificat.

2. Prin derogare de la alineatul (1), în absența unui raport de primire din alte motive decât cele menționate la articolul 39, se poate furniza o dovadă alternativă a livrării produselor accizabile printr-o viză a autorităților competente din statul membru de destinație, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să ateste că produsele accizabile expediate au ajuns la destinație.

Documentul de rezervă menționat la articolul 39 primul paragraf constituie o dovadă corespunzătoare în sensul primului paragraf.

3. În cazul în care viza autorităților competente din statul membru de destinație a fost acceptată de autoritățile competente ale statului membru de expediție, aceasta este considerată a constitui o dovadă suficientă a faptului că destinatarul certificat a îndeplinit toate formalitățile necesare și că a efectuat toate plățile accizelor datorate în statul membru de destinație.

Articolul 41

Derogare de la obligația de a utiliza sistemul informatizat - proceduri simplificate în două sau mai multe state membre

Prin acord și în condițiile stabilite de toate statele membre vizate, pot fi stabilite proceduri simplificate pentru deplasările de produse accizabile în temeiul prezentei secțiuni care au loc între teritoriile a două sau mai multe state membre.

Articolul 42

Deplasarea mărfurilor eliberate pentru consum între două locuri de pe teritoriul aceluiași stat membru traversând teritoriul unui alt stat membru

1. În cazul în care produsele accizabile deja eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru sunt deplasate către o destinație de pe teritoriul acelui stat membru prin traversarea teritoriului altui stat membru, se aplică următoarele cerințe:

- (a) deplasarea se face pe baza documentului administrativ simplificat electronic menționat la articolul 35 alineatul (1) urmând un itinerariu corespunzător;
- (b) destinatarul certificat atestă faptul că a primit produsele în conformitate cu cerințele stabilite de autoritățile competente din locul de destinație;
- (c) expeditorul certificat și destinatarul certificat acceptă orice control care permite respectivelor autorități competente să se asigure că produsele au fost efectiv primite.

2. În cazul în care produsele accizabile se deplasează în mod frecvent și regulat în condițiile prevăzute la alineatul (1), statele membre în cauză pot, de comun acord, în condițiile stabilite de acestea, să simplifice cerințele specificate la alineatul (1).

Articolul 43

Delegarea de competențe și conferirea de competențe de executare pentru deplasarea mărfurilor care urmează să fie livrate în scopuri comerciale

1. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 51 prin care să se stabilească structura și conținutul documentelor administrative electronice schimbate prin intermediul sistemului informatizat în sensul articolelor 36 și 37, precum și structura și conținutul documentelor de rezervă menționate la articolele 38, 39 și 41 în contextul deplasării produselor accizabile în temeiul prezentei secțiuni.

2. Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a normelor și a procedurilor care trebuie urmate pentru schimbul de documente administrative electronice schimbate prin intermediul sistemului informatizat în sensul articolelor 36 și 37, precum și a normelor și a procedurilor de utilizare a documentelor de rezervă menționate la articolele 38, 39 și 41 în contextul deplasării produselor accizabile în temeiul prezentei secțiuni. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 52.

SECȚIUNEA 3

VÂNZAREA LA DISTANȚĂ

Articolul 44

Vânzarea la distanță

1. Produsele accizabile deja eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru, achiziționate de către o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat, un destinatar înregistrat sau un destinatar certificat, care este stabilită în alt stat membru și care nu exercită o activitate economică independentă, și expediate sau transportate către teritoriul unui alt stat membru direct sau indirect de către un expeditor care desfășoară o activitate economică independentă sau în numele acestuia, sunt supuse accizelor în statul membru de destinație.
2. În cazul menționat la alineatul (1), accizele devin exigibile în statul membru de destinație în momentul livrării produselor accizabile. Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile.

Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită de statul membru de destinație.

3. Persoana plătitoare de accize în statul membru de destinație este expeditorul.

Cu toate acestea, statul membru de destinație poate permite expeditorului să numească un reprezentant fiscal, stabilit în statul membru de destinație drept persoana căreia îi revine obligația de a plăti acciza. Reprezentantul fiscal trebuie să fie autorizat de autoritățile competente din statul membru respectiv. Statele membre pot prevedea că, în cazurile în care expeditorul sau reprezentantul fiscal nu a respectat dispozițiile alineatului (4) litera (a), persoana căreia îi revine obligația de a plăti acciza este destinatarul produselor accizabile.

4. Expeditorul sau reprezentantul fiscal îndeplinește următoarele cerințe:
 - (a) înainte de expedierea produselor accizabile, se înregistrează și garantează plata accizelor la un birou competent desemnat în mod expres de statul membru de destinație și în condițiile stabilite de statul respectiv;
 - (b) plătește accizele la biroul menționat la litera (a), după ce au fost livrate produsele accizabile;
 - (c) ține evidențe contabile ale livrărilor de produse accizabile.

Statele membre interesate pot, în condiții stabilite de comun acord, să simplifice cerințele pe baza unor acorduri bilaterale sau multilaterale.

5. În cazul menționat la alineatul (1), accizele percepute în primul stat membru se restituie, la solicitarea expeditorului, dacă expeditorul sau reprezentantul fiscal a urmat procedurile stabilite la alineatul (4).
6. Statele membre pot stabili norme specifice pentru aplicarea alineatelor (1)-(5) în cazul produselor accizabile care fac obiectul unor reglementări naționale speciale de distribuție.

SECȚIUNEA 4

Distrugerea și pierderea

Articolul 45

Distrugerea și pierderea

1. În situațiile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) și la articolul 44 alineatul (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile în cursul transportului lor pe teritoriul unui alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării distrugerii mărfurilor de către autoritățile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru.

În sensul prezentei directive, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile.

2. În cazul pierderii parțiale din cauza naturii mărfurilor care are loc în timpul transportului acestora pe teritoriul unui alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru atunci când valoarea pierderii se încadrează în pragul comun de pierdere parțială pentru respectivele produse accizabile prevăzut în conformitate cu articolul 6 alineatul (9), cu excepția cazului în care un stat membru are motive rezonabile să suspecteze o fraudă sau o neregulă.

3. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, a produselor accizabile menționată la alineatul (1) este dovedită într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, sau, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc, de cele din statul membru în care aceasta a fost constatată.

În cazul în care distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, a produselor accizabile este stabilită, garanția depusă în conformitate cu articolul 35 alineatul (2) litera (a) sau cu articolul 44 alineatul (4) litera (a) se eliberează, integral sau parțial, după caz, la prezentarea unor dovezi corespunzătoare.

SECȚIUNEA 5

NEREGULI APĂRUTE PE PARCURSUL DEPLASĂRII PRODUSELOR ACCIZABILE

Articolul 46

Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile

1. Atunci când s-a comis o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) sau cu articolul 44 alineatul (1), pe teritoriul unui alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum, acestea sunt supuse accizelor, iar accizele sunt exigibile în statul membru în care s-a comis neregula.

2. Atunci când s-a constatat o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) sau cu articolul 44 alineatul (1), pe teritoriul unui alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum și nu este posibil să se determine locul în care s-a comis neregula, se consideră că aceasta s-a comis în statul membru în care a fost constatată, iar accizele sunt exigibile în acest stat membru.

Cu toate acestea, dacă statul membru pe teritoriul căruia s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de trei ani de la data achiziționării produselor accizabile, se aplică dispozițiile de la alineatul (1).

3. Accizele sunt datorate de persoana care a garantat plata acestora în conformitate cu articolul 35 alineatul (2) litera (a) sau cu articolul 44 alineatul (4) litera (a) și de orice persoană care a participat la neregulă. Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeași acciză, acestea sunt obligate să plătească în solidar respectiva acciză.

Autoritățile competente din statul membru în care produsele accizabile au fost eliberate pentru consum restituie sau remit, la cerere, accizele după perceperea acestora în statul membru în care a fost comisă sau constatată neregula. Autoritățile competente din statul membru de destinație eliberează garanția depusă în temeiul articolului 35 alineatul (2) litera (a) sau în temeiul articolului 44 alineatul (4) litera (a).

4. În sensul prezentului articol, „neregulă” înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări de produse accizabile în temeiul articolului 33 alineatul (1) sau al articolului 44 alineatul (1), care nu face obiectul articolului 45, din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat în mod corespunzător.

5. Orice lipsă a înregistrării sau certificării uneia sau a tuturor persoanelor implicate în deplasare care contravine articolului 33 alineatul (1) sau articolului 44 alineatul (4) litera (a) sau orice nerespectare a dispozițiilor articolului 35 alineatul (1) se consideră a fi o neregulă. Se aplică alineatele (1)-(4) în mod corespunzător, cu excepția cazului în care destinatarul are obligația de a plăti accizele în conformitate cu articolul 44 alineatul (3) ultima teză.

CAPITOLUL VI

DIVERSE

SECȚIUNEA 1

MARCAREA

Articolul 47

Marcarea

1. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 6 alineatul (2), statele membre pot impune ca produsele accizabile să poarte marcaje fiscale sau marcaje naționale de identificare utilizate în scopuri fiscale în momentul eliberării pentru consum pe propriul teritoriu sau, în cazurile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) și la articolul 44 alineatul (1), în momentul în care intră pe propriul teritoriu.

2. Orice stat membru care impune utilizarea de marcaje fiscale sau marcaje naționale de identificare în sensul alineatului (1) este obligat să le pună la dispoziția antrepozitarilor autorizați din celelalte state membre. Cu toate acestea, fiecare stat membru poate impune ca marcajele fiscale să fie puse la dispoziția unui reprezentant fiscal autorizat de autoritățile competente din statul membru în cauză.

3. Fără a aduce atingere dispozițiilor adoptate în scopul aplicării adecvate a prezentului articol și în scopul prevenirii oricărei fraude, evaziuni sau abuz, statele membre se asigură că marcajele prevăzute la alineatul (1) nu creează obstacole în calea liberei circulații a produselor accizabile.

În momentul în care asemenea marcaje fiscale sau marcaje naționale de identificare sunt aplicate pe produsele accizabile, orice sumă plătită sau depusă ca garanție în vederea obținerii marcajelor în cauză, cu excepția cheltuielilor aferente emiterii, se restituie, se remite sau se eliberează de către statul membru care le-a emis, dacă accizele au devenit exigibile și au fost percepute în alt stat membru.

Cu toate acestea, statul membru care a emis marcajele respective poate condiționa restituirea, remiterea sau eliberarea sumei plătite sau depuse ca garanție de prezentarea dovezii că acestea au fost eliminate sau distruse, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente.

4. Marcajele fiscale sau marcajele naționale de identificare, astfel cum sunt prevăzute la alineatul (1), sunt valabile în statul membru emitent. Cu toate acestea, pot exista acorduri de recunoaștere reciprocă a acestor marcaje între statele membre.

SECȚIUNEA 2

MICII PRODUCĂTORI DE VIN

Articolul 48

Micii producători de vin

1. Statele membre pot scuti micii producători de vin de obligațiile prevăzute la articolele 14-31, precum și de alte obligații privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile. În cazul în care micii producători în cauză realizează ei înșiși tranzacții în interiorul Uniunii, aceștia informează autoritățile competente și respectă cerințele stabilite prin Regulamentul delegat (UE) 2018/273 al Comisiei¹⁷.
2. În cazul în care micii producători de vin sunt scutiți de respectarea cerințelor în conformitate cu alineatul (1), destinatarul informează autoritățile competente din statul membru de destinație cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului delegat (UE) 2018/273 al Comisiei sau printr-o trimitere la acesta.
3. În sensul prezentului articol, „mic producător” înseamnă un producător care produce în medie mai puțin de 1 000 hl de vin pe an vitivinicol, pe baza producției anuale medii a ultimilor trei ani vitivinicoli consecutivi în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 al Comisiei.

SECȚIUNEA 3

PRODUSE PENTRU APROVIZIONAREA NAVELOR ȘI A AERONAVELOR

Articolul 49

Produse pentru aprovizionarea navelor și a aeronavelor

Statele membre pot menține dispozițiile naționale referitoare la scutirile pentru astfel de produse până în momentul în care Consiliul adoptă dispoziții ale Uniunii privind produsele pentru aprovizionarea navelor și a aeronavelor.

¹⁷ Regulamentul delegat (UE) 2018/273 al Comisiei din 11 decembrie 2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, registrul plantațiilor viticole, documentele însoțitoare și certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, declarațiile obligatorii, notificările și publicarea informațiilor notificate, de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele și sancțiunile relevante, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 555/2008, (CE) nr. 606/2009 și (CE) nr. 607/2009 ale Comisiei și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 436/2009 al Comisiei și a Regulamentului delegat (UE) 2015/560 al Comisiei (JO L 58, 28.2.2018, p. 1).

SECȚIUNEA 4

REGIMURI SPECIALE

Articolul 50

Regimuri speciale

Statele membre care au încheiat un acord privind răspunderea pentru construirea sau întreținerea unui pod de trecere a frontierei pot adopta măsuri care derogă de la dispozițiile prezentei directive, pentru a simplifica procedura de percepere a accizelor pe produsele accizabile utilizate pentru construcția și întreținerea podului respectiv.

În sensul măsurilor respective, podul și șantierele de construcții menționate în acord sunt considerate a se afla pe teritoriul statului membru care răspunde de construcția sau întreținerea podului în conformitate cu acordul.

Statele membre în cauză notifică măsurile respective Comisiei, care informează celelalte state membre.

CAPITOLUL VII

EXERCITAREA DELEGĂRII DE COMPETENȚE ȘI PROCEDURA COMITETULUI

Articolul 51

Exercitarea delegării de competențe

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 6 alineatul (8), la articolul 29 alineatul (1) și la articolul 43 alineatul (1) este conferită Comisiei pe perioadă nedeterminată începând cu a douăzecea zi de la data publicării prezentei directive în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 6 alineatul (8), la articolul 29 alineatul (1) și la articolul 43 alineatul (1) poate fi revocată în orice moment de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de a adopta un act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 6 alineatul (8), al articolului 29 alineatul (1) și al articolului 43 alineatul (1) intră în vigoare doar în cazul în care Consiliul nu formulează nicio obiecție în termen de două luni de la notificarea actului către Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, Consiliul a informat Comisia că nu are obiecții. Termenul în cauză se prelungește cu două luni la inițiativa Consiliului.

Articolul 52

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de Comitetul pentru accize. Comitetul respectiv este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

CAPITOLUL VIII

RAPORTARE ȘI DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 53

Raportarea în privința punerii în aplicare a prezentei directive

Din cinci în cinci ani, Comisia prezintă un raport referitor la punerea în aplicare a prezentei directive Parlamentului European și Consiliului. Primul raport se prezintă în termen de cel mult trei ani de la data aplicării prezentei directive.

În special, primul raport evaluează aplicarea și impactul dispozițiilor naționale adoptate și aplicate în temeiul articolului 32 din prezenta directivă, luând în considerare dovezile relevante ale impactului acestor dispoziții în ceea ce privește efectele transfrontaliere, fraudă, evaziunea sau abuzul și ale impactului asupra bunei funcționări a pieței interne și asupra sănătății publice.

Statele membre transmit Comisiei, la cerere, informațiile disponibile relevante și necesare pentru întocmirea raportului.

Raportul este însoțit de o propunere legislativă, dacă este cazul.

Articolul 54

Dispoziții tranzitorii

Statele membre permit primirea produselor accizabile pe baza formalităților stabilite la articolele 33, 34 și 35 din Directiva 2008/118/CE până la 31 decembrie 2023.

Notificările menționate la articolul 21 alineatul (5) din prezenta directivă pot fi efectuate prin alte mijloace decât sistemul informatizat până la 13 februarie 2024.

Articolul 55

Transpunere

1. Statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2021 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolelor 2, 3, 6, 12, 16, 17, articolelor 19-22, articolelor 25-29, articolelor 33-46, precum și articolelor 54, 55 și 57. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Sub rezerva dispozițiilor de la articolul 54, statele membre aplică respectivele măsuri începând cu 13 februarie 2023.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea conțin, de asemenea, o mențiune care precizează că trimiterile, în acte cu putere de lege și acte administrative în vigoare, la directivele abrogate prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și formularea acestei mențiuni.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 56

Abrogare

Directiva 2008/118/CE, astfel cum a fost modificată prin actele menționate în anexa I partea A, se abrogă de la 13 februarie 2023, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenul de transpunere în dreptul intern a directivei menționate în anexa I partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 57

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolele 1, 4, 5, 7-11, 13-15, 18, 23, 24, 30-32, 47-53, 56 și 58 se aplică de la 13 februarie 2023.

Articolul 58

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președintele Președintele

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 389/2012 privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor în ceea ce privește conținutul registrului electronic

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

¹ JO C [...], [...], p. [...].

² JO C [...], [...], p. [...].

întrucât:

- (1) Articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 389/2012 al Consiliului³ prevede obligația statelor membre de a menține registre electronice ale autorizațiilor de operator economic și ale antrepozitelor care sunt implicate în deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize.
- (2) Directiva XXX/CE extinde utilizarea sistemului informatizat, care este utilizat în prezent pentru a supraveghea deplasările de produse accizabile în regim suspensiv de accize, la supravegherea produselor accizabile eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru și apoi deplasate către teritoriul unui alt stat membru pentru a fi livrate în scopuri comerciale.
- (3) Pentru a permite buna funcționare a sistemului informatizat prin asigurarea stocării unor date complete, actualizate și exacte, este necesar să se modifice sfera de aplicare a articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 389/2012 pentru a include două noi categorii de operatori economici: expeditorii certificați, care sunt înregistrați ca expeditori ai produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum, și destinatarii certificați, care sunt înregistrați ca destinatari ai produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum.
- (4) În conformitate cu articolul 22 din Directiva XXX/CE, în cazul deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, autoritățile competente din statul membru de expediție pot autoriza expeditorul să omită, la momentul expedierii, informațiile privind destinatarul din proiectul de document administrativ electronic menționat la articolul 20 alineatul (2) din directiva respectivă. În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 389/2012, numai un antrepozitar autorizat trebuie să includă aceste informații în registrul electronic. Este esențial ca și expeditorul înregistrat să poată introduce în registrul electronic informațiile privind dreptul său de a omite detaliile destinatarului în momentul expedierii.
- (5) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume extinderea registrului electronic pentru a include operatorii economici care deplasează produse accizabile eliberate pentru consum, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre ci, din motive legate de asigurarea funcționării armonizate a sistemului informatizat și de facilitarea luptei împotriva fraudei, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

³ Regulamentul (UE) nr. 389/2012 al Consiliului din 2 mai 2012 privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2073/2004 (JO L 121, 8.5.2012, p. 1).

- (6) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și ține seama de principiile care sunt recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la protecția datelor cu caracter personal. Având în vedere limitele stabilite prin prezentul regulament, prelucrarea acestor date efectuată în cadrul prezentului regulament nu depășește ceea ce este necesar și proporțional în scopul protejării intereselor fiscale legitime ale statelor membre.
- (7) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁴.
- (8) În scopul alinierii datei de aplicare a prezentului regulament la data de aplicare a dispozițiilor Directivei XXX/CE privind automatizarea circulației produselor accizabile care au fost eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru și sunt deplasate pe teritoriul unui alt stat membru pentru a fi livrate în scopuri comerciale pe teritoriul acestui alt stat membru și pentru a le acorda statelor membre suficient timp pentru a se pregăti pentru modificările care decurg din prezentul regulament, acesta ar trebui să se aplice de la 13 februarie 2023.
- (9) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 389/2012 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 389/2012 se modifică după cum urmează:

- (1) la alineatul (1) litera (a) se adaugă următoarele puncte (iv) și (v):
- „(iv) expeditorii certificați în sensul articolului 3 punctul 11 din Directiva XXX/CE;
- (v)destinatarii certificați în sensul articolului 3 punctul 12 din Directiva XXX/CE;”;

⁴ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

(2) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) literele (f) și (g) se înlocuiesc cu următorul text:

„(f) pentru antrepozitarii autorizați, antrepozitul fiscal sau lista cu antrepozitele fiscale pentru care se aplică autorizația lor și, dacă se prevede în legislația națională, mențiunea faptului că aceștia sunt autorizați să omită detaliile destinatarului în momentul expedierii, în conformitate cu articolul 22 din Directiva XXX/CE, că sunt autorizați să divizeze o deplasare în conformitate cu articolul 23 din Directiva XXX/CE sau că sunt autorizați să deplaseze produse accizabile către un loc de livrare directă în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) din directiva respectivă și mențiunea faptului că acționează în calitate de expeditor certificat sau de destinatar certificat în conformitate cu articolul 35 alineatele (6) și (7) din Directiva XXX/CE;

(g) pentru destinatarii înregistrați, dacă se prevede în legislația națională, mențiunea faptului că aceștia sunt autorizați să li se deplaseze produse accizabile către un loc de livrare directă în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) din Directiva XXX/CE și mențiunea faptului că acționează în calitate de destinatar certificat în conformitate cu articolul 35 alineatul (7) din Directiva XXX/CE;”;

(b) se adaugă litera (k) cu următorul text:

„(k) pentru expeditorii înregistrați, mențiunea faptului că aceștia sunt autorizați să omită detaliile destinatarului în momentul expedierii în conformitate cu articolul 22 din Directiva XXX/CE și mențiunea faptului că acționează în calitate de expeditor certificat în conformitate cu articolul 35 alineatul (6) din Directiva XXX/CE.”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la 13 februarie 2023.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Consiliu

Președintele

Declarația Comisiei privind punerea în aplicare a articolului 32 din Directiva 2008/118

„Comisia reamintește importanța asigurării liberei circulații a mărfurilor și, în același timp, a asigurării protecției sănătății publice. Pentru a obține acest echilibru, este necesar să se clarifice normele și dispozițiile existente ale articolului 32.

Comisia reamintește, în primul rând, că, în conformitate cu articolul 34 din TFUE, între statele membre sunt interzise restricțiile cantitative la import și, prin urmare, în principiu, nu ar trebui să existe limite cu privire la ceea ce persoanele particulare pot cumpăra și duce cu ele atunci când călătoresc între statele membre ale UE, atât timp cât produsele achiziționate sunt pentru uz propriu și nu sunt destinate revânzării. Accizele vor fi incluse în prețul produselor în statul membru în care sunt achiziționate și nu se poate impune plata niciunei alte taxe în niciun alt stat membru.

Totuși, în cazul produselor accizabile precum băuturile alcoolice și produsele din tutun se aplică reguli speciale. În cazul în care o persoană particulară achiziționează astfel de produse într-un stat membru și le transferă într-un alt stat membru, principiul conform căruia nu trebuie plătită nicio acciză în statul membru de destinație se aplică numai în cazul în care călătorul transportă personal produsele, iar acestea sunt destinate uzului propriu.

Pentru a stabili dacă aceste produse sunt destinate uzului propriu al călătorului, articolul 32 alineatul (3) enumeră o serie de criterii pe care statele membre trebuie să le ia în considerare. «Uzul propriu» implică deținerea produselor în scopuri personale de către călător. Nu sunt incluse aici cadourile pentru alte persoane sau produsele destinate a fi utilizate în scopuri comerciale.

În ceea ce privește cantitatea de produse accizabile, articolul 32 alineatul (3) indică faptul că statele membre pot stabili niveluri orientative, ca o formă de probă cu privire la modul de utilizare a produselor respective. Cantitățile de produse accizabile situate sub nivelurile orientative pot fi considerate ca fiind destinate uzului propriu. Dacă nivelurile orientative sunt depășite, se consideră că statele membre au motive rezonabile să suspecteze că mărfurile nu sunt destinate uzului propriu, cu excepția cazului în care se demonstrează contrariul. Dacă nu se demonstrează că mărfurile sunt destinate uzului propriu, acciza devine exigibilă în statul membru în care are loc consumul.

Ca urmare a concluziilor Consiliului din 5 decembrie 2017 referitoare la raportul Comisiei privind Directiva 2008/118/CE a Consiliului, Comisia a lansat un studiu pentru a evalua aplicarea articolului 32 (și a articolului 36 – Vânzarea la distanță), în special în ceea ce privește menținerea caracterului adecvat al acestor dispoziții pentru a asigura echilibrarea între obiectivul privind veniturile publice și cel privind protecția sănătății.”